

ARME PAPA!

een tragiklucht van Luuk Hoedemaekers

OPGELET!

'Arme papa' wordt in eigen beheer uitgegeven, en niet, zoals het vorig werk van de auteur, bij ALMO. Wie dit stuk wil opvoeren, neemt dus eerst contact op met de auteur. Voor het beheer en de inning van al zijn auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM. Dat betekent dat de gebruikelijke SABAM-procedure moet gevolgd worden: tijdig de 'aanvraag tot toelating theater en dans' bij (het regionaal inningkantoor van) SABAM indienen, of via Opendoek, voor groepen die bij deze organisatie zijn aangesloten.

Stappenplan om 'Arme papa' op te voeren

Stap 1

Neem contact op met de auteur:

Luuk Hoedemaekers
Kakebeekstraat 12A
3950 Bocholt
089/47.31.47
0479/61.93.10
luuk@wol.be
luukhoedemaekers@skynet.be
www.luukhoedemaekers.be

Stap 2

De auteur stuurt je via e-mail de tekst van het stuk, een 'toestemming tot kopiëren' en een 'toestemming tot opvoeren'. De repetities kunnen beginnen.

Stap 3

Je vult het formulier 'toestemming tot opvoeren' verder aan (aantal opvoeringen, plaats van de opvoeringen) en stuurt het terug naar de auteur.

Stap 4

De auteur ondertekent deze 'toestemming tot opvoeren' en stuurt ze per post naar de verantwoordelijke van de groep. Daarmee heb je nu zijn persoonlijke toestemming en kunnen de opvoeringen bijna doorgaan, maar ...

Stap 5

... de definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het tijdig indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans' bij SABAM in Brussel of via het plaatselijk inningkantoor. Meer informatie hierover bij www.sabam.be (ga naar 'gebruikers', dan 'theater' en tenslotte 'procedure'). Groepen die aangesloten zijn bij Opendoek kunnen de aanvraag rechtstreeks via deze organisatie indienen. Meer informatie op www.opendoek-vzw.be.

Veel leesgenot met 'Arme papa'!

KORTE INHOUD

René Theuwissen is dood. Hij heeft zijn eigen leven genomen omdat zijn partner Alice en hun thuiswonende dochter Paula hem dat leven onmogelijk maakten. Hij heeft zich uitgekleeft en is in zee gewandeld met achterlating van een kort briefje. Op de dag van de symbolische begrafenis –het lichaam van René werd niet gevonden– komt de familie samen in het ouderlijk huis. De familie, dat zijn Alice, haar oudste en ongetrouwde dochter Paula, dochter Cathy met haar man Frank en dochter Lieve met haar man Bert. Tijdens het lezen van de condoleancekaartjes duikt geheel onverwacht notaris Daelemans op. Hij opent het testament van René en tot ieders ontzetting laat René een belangrijke som geld na aan zijn 'vriendin' Andrea en aan zijn tot dusver onbekende broer Maurice. Grote consternatie. Wie is die Andrea? Had René dan een verborgen leven? En waarom heeft dan niemand daar ooit iets van gemerkt? En wie is die Maurice? Waarom heeft René nooit iets over hem gezegd? De familie staat voor een raadsel en vooral Alice heeft het er moeilijk mee.

PERSONAGES (5 vrouwen en 4 mannen)

- ✓ René Theuwissen is een technisch tekenaar van ca. 60 jaar. Hij werd op zijn 55e met brugpensioen gestuurd. René is een binnenvetter, iemand met te weinig ballen aan zijn lijf ook. Hij laat zich (te) gemakkelijk doen, misschien omdat dat ... gemakkelijk is? Hij zaagt en lamenteert over gemiste kansen. René duikt op in een paar flashbacks.
- ✓ Alice Theuwissen-Kusters. Partner van René. Huisvrouw. Alice heeft heel wat vrije tijd omdat Paula, de inwonende oudste dochter, haar veel helpt in het huishouden. En dus kan Alice doen wat ze graag doet: koffie drinken en kaarten met de vriendinnen, uitstapjes maken, shoppen Ze beschouwt René meer als slaafje dan als partner.
- ✓ Paula Theuwissen is de oudste dochter. Paula is een ongetrouwde onderwijzeres van ca. 40 jaar. Paula is uitgesproken lelijk. Ze is altijd thuis blijven wonen en verstaat zich zeer goed met haar moeder. Het zijn twee handen op één buik. Alice vindt het trouwens helemaal niet erg dat ze wat hulp in het huishouden heeft. Paula moet niets van mannen weten en mannen niets van haar.
- ✓ Cathy Stienissen-Theuwissen is de tweede dochter. Cathy is een bekakte bourgeoistrut geworden na haar huwelijk met 'dokter' Frank. Geld is voor haar zeer belangrijk. Cathy werkt niet maar doet graag dingen die haar moeder ook doet: koffie drinken, shoppen Alleen doet Cathy dat in een iets hoger sociaal milieu. Cathy en Frank hebben geen kinderen. Cathy heeft ze nooit gewild. Haar figuur! Ze houdt trouwens niet van kinderen. Houdt Cathy überhaupt wel van iemand? Het huwelijk van Cathy en Frank lijkt leeggebloed. Niet onbelangrijk: Cathy heeft een serieus gokprobleem.
- ✓ Frank Stienissen is de echtgenoot van Cathy en vooral 'dokter'. Frank is een zeer zelfbewuste, eerder arrogante en ietwat cynische man.
- ✓ Lieve Vanbaelen-Theuwissen is de jongste dochter. Lieve werkt als bejaardenverzorgster voor 'Familiehulp'. Ze heeft een goed huwelijk met Bert. Lieve en Bert passen goed bij elkaar en houden van elkaar. Ze hebben twee jonge zoontjes.
- ✓ Bert Vanbaelen is de echtgenoot van Lieve. Hij werkt als lasser. Bert is eerder een vrolijk en onbezorgd type, een twijfelaar ook, maar Bert drinkt (te veel).
- ✓ Andrea Beckers is 'de vriendin' van René. Een knappe en frisse verschijning.
- ✓ Mark Daelemans is notaris. Hij is een oude studiegenoot van René. Mark is niet vies van een zeispreuk.
- ✓ Maurice Theuwissen is de onbekende broer van René. Een joviaal, extravert en extravagant type. Iemand die vertrouwen wekt. De rol van Maurice wordt gespeeld door de acteur die de rol van René vertolkt. Maurice lijkt ook verdacht veel op René.

DECOR

Het decor stelt een niet al te rijkelijke woonkamer voor. Er zijn tuindeuren, een deur of doorgang naar de keuken en een deur of doorgang naar de hal met (niet-zichtbaar) de voordeur en met een trap naar boven. Eventueel kan de trap naar boven ook zichtbaar in het decor gebouwd worden wat heel wat meer plaatsingsmogelijkheden biedt. Aankleding naar believen.

TAALGEBRUIK

'Arme papa!' werd grotendeels in de jij-vorm geschreven, maar het stuk leent er zich uitstekend toe om volledig in de gij/u-vorm of zelfs in het dialect gespeeld te worden. Sommige uitdrukkingen, vloekjes of scheldwoorden kunnen minder bekend in de oren klinken omdat ze vooral gebruikt worden in de regio van de auteur, maar niets weerhoudt een creatief regisseur ervan om ze te schrappen of te vervangen door alternatieven met meer couleur locale.

GENRE

'Arme papa!' is een tragiklucht. Een groep die dit stuk wenst te spelen kan uiteraard autonoom beslissen waar de klemtoon dient te liggen, hetzij op het kluchtige, hetzij op het tragische. Beide opties zijn gelijkwaardig. Er zijn dan ook twee verschillende eindes geschreven, een meer kluchtig en een meer tragisch.

PROLOOG

'Arme papa!' kan met deze proloog gespeeld worden, maar dit is niet absoluut noodzakelijk. Het verhoogt wellicht wel de beleving bij de toeschouwers.

Alice, haar dochters Paula, Cathy en Lieve en de twee schoonzoons Frank en Bert, wachten de toeschouwers op bij de inkom, nemen de condoleances in ontvangst, delen een bidprentje (programmaboekje) uit en verwijzen de toeschouwers eventueel naar hun plaatsen (aan de koffietafel, waar broodjes, koffie, vlaai kunnen geserveerd worden).

EERSTE BEDRIJF

Muziek: het 'Ave Maria' van Caccini door Andrea Bocelli. Frank en Bert op. Ze dragen allebei rouwkleeding. Frank heeft een doos met rouwkaartjes bij zich en zet deze ergens neer.

BERT Het was een heel schone begrafenis, als je al van een begrafenis kan spreken.

FRANK Je hebt gelijk. Het was heel schoon. We hadden dat eigenlijk al veel eerder moeten doen. Beter een oud paard kapot dan een jong bedorven, zeg ik maar. Jij een borrel? *(schenkt voor hen beiden een drankje in)*

BERT Frank! Zoiets zeg je niet. Hij is ... hij was je schoonvader.

FRANK *(cynisch)* En van de doden niets dan goeds zeker. Doe toch niet zo schijnheilig, Bert. Jij moest ook niets van die azijnpisser hebben.

BERT *(heftig)* Dat is niet waar. René en ik konden goed met elkaar opschieten.

FRANK Dadelijk ga je mij nog vertellen dat je hem een aardige, vrolijke man vond.

BERT Dat nu ook weer niet, maar ...

FRANK Maar wat? Hij was een vervelende oude klier die de hele dag niets anders deed dan lopen te zaniken, te zeuren, te emmeren, te knoteren en te lamenteren.

BERT Hij heeft het niet gemakkelijk gehad.

FRANK Hoe, hij heeft het niet gemakkelijk gehad? Hij had toch geld genoeg.

BERT Jij denkt maar aan één ding: geld!

FRANK Dat zou jij beter ook wat meer doen.

BERT Wat bedoel je daar mee?

FRANK Niets. ... Dan zou je jouw kinderen misschien naar een fatsoenlijke school kunnen sturen.

BERT *(kwaad)* Bemoei je met je eigen zaken.

FRANK Schreeuw toch niet zo. Altijd als iemand met jou over geld praat, begin jij te tieren.

BERT Dat is niet waar. Ik ben er trouwens niet over begonnen.

FRANK Nee, dat was ik.

BERT Ik wou alleen maar zeggen dat ik een beetje medelijden had met René. Ik kan mij toch een plezanter leven voorstellen dan één met een vrouw die de godganse dag op je lip zit.

FRANK En die je commandeert als een volleerde Waffen SS-er.

BERT En daar bovenop een ongetrouwde dochter die bijna een exacte kopie is van haar moeder.

FRANK Bijna? Ze lijken op elkaar als twee billen van dezelfde vrouwenkont. Uit de muil gesneden, zeggen ze bij ons. Ja, een mens zou zich voor minder van kant maken. Het probleem met René was dat hij geen ballen aan zijn lijf had, anders had hij wel op tijd zijn koffers gepakt.

BERT Dat zou hij nooit gedaan hebben. René was iemand met een groot verantwoordelijkheidsgevoel.

FRANK (*schamper*) En omdat hij een groot verantwoordelijkheidsgevoel had durfde hij het zeker niet aan om Paula een paar goedgebakke trappen onder haar vette, luie reet te geven. Nee, hij liet haar maar op zijn kas teren.

BERT Dat Paula nooit het huis uit is geraakt heeft andere oorzaken, dat weet jij net zo goed als ik. Ze is nu eenmaal ... niet zo knap.

FRANK Nee, ze is zo lelijk als de nacht.

BERT Niet overdrijven.

FRANK Ik overdrijf niet. Ik druk me nog heel voorzichtig uit. ... Ze heeft een kop als een betonmolen, een gezicht als een kiekenkont, een muil als een schuurdeur, oren als bedsloefkes, vingers als koedemen en de kont van een boerenpaard. Ze is zo lelijk dat een blinde zelfs bij een totale zonsverduistering schrik van haar zou krijgen. (*Bert schiet in de lach*) En ze stinkt als een rottende ezel.

BERT Zou ze 'het' al ooit gedaan hebben, denk je?

FRANK Wie? Paula? Jij bent goed gek, jij. Die hanteert alleen de banaan. Wie zou zich daar aan willen vergrijpen? Stel je voor! Brrrr! (*rikt van afschuw*) Ik mag er niet aan denken. Nog niet met een zak over haar hoofd. (*Bert begint nog harder te lachen*) Zeg, zou jij haar niet willen als jouw Lieve iets overkomt? Het zijn tenslotte zusters.

BERT Ik? Ik ga nog liever in mijn blote kont op een berg kapotte bierglazen zitten.

FRANK Lelijke en oudere vrouwen kunnen anders ook hete truffels zijn. Als die hun schuur in brand staat, dan is er geen blussen meer aan.

BERT *(als hij uitgelachen is)* Hou op, Frank. Het arme kind kan er ook niet aan doen dat ze zo lelijk is.

FRANK Nee, inderdaad. ... Die hebben ze met het bijl gemaakt. *(Bert begint opnieuw te schateren)* Ze zouden haar gerust de toestemming mogen geven om een geweer te dragen en al wie lelijker is dan zij neer te schieten.

BERT Veel doden zouden er zeker niet vallen, nee.

FRANK Ik ken er toch een paar.

BERT Wie dan?

FRANK Freddy Willockx. Of Herman Brusselmans.

BERT Of Margriet Hermans.

Frank en Bert liggen nu allebei in een deuk. Dan komen de 4 vrouwen, Alice, Paula, Cathy en Lieve, uiteraard in rouwkleiding, binnen, en inderdaad, het mag gezegd worden ... Paula is niet van de knapsten. Alice is nog helemaal ondersteboven.

PAULA *(vliegt uit)* Wat zullen we nu krijgen? We hebben papa net begraven en jullie zijn hier een feestje aan het bouwen? Jullie moesten je schamen!

FRANK Sorry, Paula, maar het had niets met René te maken.

BERT *(met moeite om zijn lach in te houden)* Nee, Paula, echt niet.

PAULA *(krijst nog furieuzer)* Daar gaat het niet om! Respect, ooit van gehoord?

BERT Rustig aan, Paula.

FRANK Ja, komaan, zeg, Paula, moet je daarom nu zo lelijk doen? *(Bert kan het niet meer houden bij het woord 'lelijk' en omdat Bert begint te schateren kan ook Frank het niet meer houden)*

PAULA *(verbijsterd)* Ze lachen. Mijn God, ze lachen. *(schreeuwt weer)* Moeder, ze lachen! Ze lachen me uit!

CATHY Paula heeft gelijk, jullie gedrag is onaanvaardbaar.

LIEVE *(sussend)* Ze zullen wat stoom moeten aflaten. Iedereen gaat nu eenmaal anders om met verlies.

PAULA *(schreeuwt)* Dan doen ze dat maar buiten!

LIEVE Mens, stop nu toch eens met ruzie maken.

PAULA *(op een ruzietoon)* Ik maak geen ruzie, zij maken ruzie. *(Alice begint hartstochtelijk te janken)* Zien jullie nu wat jullie aangericht hebben.

FRANK Wij? Nu nog schoner. Ik ...

CATHY Stop it, Frank.

FRANK Godverdomme, wij ...

CATHY Stop it!

ALICE *(begint nog harder en met hevige uithalen te janken)* Waar heb ik dit aan verdiend? Ruzie in mijn eigen huis terwijl ik zoveel afzie. *(jankt nu nog een stukje heftiger)* God sta me bij!

PAULA Seffens krijgt ze nog iets.

FRANK Dan hoop ik voor haar dat ze hetzelfde krijgt als wat ik hier ondertussen gekregen heb: het vliegend schijf! *(kwaad af langs tuindeuren)*.

Twee seconden totale stilte na de uitbarsting van Frank. Bert staat hulpeloos rond te gapen. Paula en Alice staren met open mond naar de tuindeuren. Dan schakelt Alice nog een versnelling hoger in jammerend zelfbeklag. Paula gaat haar troosten.

ALICE Is dat nu jullie dank voor wat ik in al die jaren voor jullie gedaan heb?

PAULA Arme moeder. *(streelt haar over het hoofd)* Ze heeft ook zoveel meegemaakt de laatste dagen. *(bits tot Cathy)* Kan jij die Frank van jou niet af en toe een beetje intomen? Wat jullie thuis uitvreten, daar heeft niemand iets mee te maken, maar het mag verdomme toch niet teveel gevraagd zijn om jullie op een ander vijf minuten als welopgevoede mensen te gedragen.

CATHY *(scherp)* Hij heeft het zo niet bedoeld.

BERT *(mompelt)* We waren gewoon wat aan het lachen.

PAULA *(imiteert Bert)* 'We waren gewoon wat aan het lachen, we waren gewoon wat aan het lachen.'

LIEVE Dat is toch geen drama, Paula.

PAULA Oh nee? Papa ligt nog geen twee uur onder de grond en de heren zijn al vieze moppen aan het vertellen en jij vindt dat geen drama?

BERT Het waren geen vieze moppen ... en daarbij ... René ligt niet onder de grond. We hebben symbolisch een lege kist begraven.

ALICE *(begint weer te wenen)* Arme René, arme Alice!

PAULA *(tot Bert)* Ja, gooi jij nog maar wat olie op het vuur.

LIEVE *(sussend, bemiddelend)* Zou jij niet beter even wat met Frank gaan babbelen?

BERT *(zucht)* Ja, schat. *(via tuindeuren naar buiten met glas en fles)*

ALICE Ik kan nog altijd maar niet begrijpen waarom hij mij zoiets heeft aangedaan.

PAULA Hij was ziek, moeder. Mensen die zelfmoord plegen zijn ziek. *(Cathy en Lieve kijken elkaar veelbetekenend aan)* Ze weten niet wat ze doen. We moeten maar proberen om het hem te vergeven.

ALICE *(bitter)* Hij heeft het met opzet gedaan. Om mij te pesten.

LIEVE Dat mag je niet zeggen, mama.

PAULA Je hebt ons toch nog, moeder. *(wenkt haar zussen driftig om dichterbij te komen)* En ik zal altijd bij je blijven. *(knuffelt haar)*

LIEVE *(duidelijk al iets minder enthousiast)* Op mij kan je rekenen, mama.

Paula stoot Cathy aan.

CATHY *(niet met volle overtuiging)* Op mij ook.

LIEVE Het was toch een schoon mis, hè mama?

ALICE *(ontroerd)* Ja. Ons Paula heeft de teksten en de muziek gekozen, hè kindje.

LIEVE Vooral die 'Ave Maria' van Andrea Bocelli vond ik heel mooi.

ALICE Dat was zijn lievelingszanger. Hij had al zijn Cd's. Daar voelde hij zich verwant mee, zei hij, met die Broccoli.

CATHY Dat zal wel. Die ziet het ook niet altijd zitten.

PAULA *(sist)* Cathy, in godsnaam!

CATHY Sorry, grapje.

PAULA Begin jij nu ook niet.

ALICE *(tot Cathy)* Jij bent de laatste tijd zo cynisch geworden, meisje. Dat staat je niet.

CATHY Wie met de hond slaapt, krijgt zijn vlooiën.

ALICE Is er iets dat je me wil vertellen?

CATHY Nee, moeder.

ALICE Gaat het niet goed tussen jou en Frank?

CATHY Het gaat heel goed tussen mij en Frank, moeder.

ALICE Je weet toch dat je tegen je moeder alles kwijt kan.

CATHY Ja, moeder.

ALICE *(begint zich op te winden)* Ik heb toch altijd goed voor jullie gezorgd, is het niet?

PAULA Rustig, mama, je mag je niet zo opwinden.

ALICE Is het niet?

CATHY EN LIEVE Ja, moeder.

ALICE Beloof me dat je bij hem blijft, Cathy.

CATHY Moeder!

ALICE Hij is een dokter.

CATHY Ja?

ALICE Je vader was maar een technisch tekenaar.

LIEVE Wat is er mis met een technisch tekenaar?

ALICE Niets. Maar een dokter is toch een dokter.

LIEVE *(verontwaardigd)* En een lasser is maar een lasser, zeker?

ALICE Maar kindje, dat bedoel ik zo niet, dat weet je toch. Ik wou alleen maar zeggen dat wij met dat preeke van René toch een hele tijd alleen maar smalle strontjes gescheten hebben. Als je alles zomaar in de schoot geworpen krijgt zoals Cathy, dan moet je daar heel voorzichtig mee zijn.

CATHY Dokters verdienen tegenwoordig ook niet meer het zout op hun patatten.

ALICE Zever. En dat is dan nog altijd beter dan niks. Jij bent trouwens ook niet meer van de jongsten.

CATHY *(verontwaardigd)* Wablief?

ALICE En jij bent het veel te goed gewend. Als jij ooit alleen komt te staan ...

PAULA *(sussend)* Als, als, als ...

LIEVE Als de lucht invalt zijn alle mussen dood.

ALICE ... dan ben je binnen de kortste keren verkommerd.

CATHY *(heftig)* Dat is niet waar. En daarbij, ik zou best wat soberder kunnen leven. ... Een tijdje toch.

LIEVE *(plagend)* Dat zou trouwens goed zijn voor haar lijn. *(tot Cathy)* Help mij er straks aan denken dat ik jou het recept voor het koken van patatten meegeef.

CATHY *(bits)* Zal het gaan, ja? Kunnen we het niet over iets anders hebben?

PAULA *(probeert Cathy te helpen door het over een andere boeg te gooien)* Heeft u gezien hoeveel volk er in de kerk was?

LIEVE Ik wist niet dat papa zoveel mensen kende.

ALICE Die kende hij ook niet. Ze zullen wel voor mij gekomen zijn. Je vader was allesbehalve een sociaal iemand. Integendeel. Hij kwam helemaal niet graag onder de mensen.

CATHY Heeft u dan nooit geprobeerd om hem in beweging te krijgen?

ALICE *(schamper)* Phuh! Maar kindje toch. Begin maar eens te gapen tegen een bakoven. Als ik iets voorstelde was het toch nooit goed. Het liefst bleef hij de godganse dag in zijn zetel zitten als een plekplaaster. Ik mocht al blij zijn als ik hem naar de winkel kreeg. En als ik hem uiteindelijk zover had, dan duurde het

uren vooraleer hij terug was. Nee, op dat vlak was jullie vader van genen haas gerammeld.

PAULA Moeder!

ALICE Maar op de lange duur aanvaard je dat. *(begint weer te wenen)* Leven met René was niet altijd een pretje, dat kan ik jullie wel verzekeren. En dan druk ik me nog heel voorzichtig uit. Een zure panharing, ja, dat was jullie vader.

LIEVE Vreemd. Zo herinner ik me hem helemaal niet. Toen wij jong waren was hij toch levendig en vrolijk en optimistisch.

ALICE *(cynisch)* Weet je zeker dat we het over dezelfde hebben?

PAULA Hè moeder, doe nu niet zo bitter, dat is niets voor u.

ALICE *(snibbig)* Heb jij wel goed gelezen wat er in zijn afscheidsbriefje stond?

PAULA Ja, moeder.

ALICE Is het dan zo moeilijk te begrijpen dat ik bitter ben? *(heftig)* Kon hij dan tenminste niet iets fatsoenlijks geschreven hebben?

PAULA *(herhaalt)* Hij was ziek, moeder.

ALICE Zoiets doet een normaal mens toch niet. *(neemt het afscheidsbriefje van René)*

CATHY *(zucht)* Daar gaan we weer.

ALICE "Beste familieleden ..." Beste familieleden? "Liefste Alice" was zeker teveel gevraagd? "De meeste pruimen zijn geschud." Is dat nu taal voor een technisch tekenaar? "Als jullie dit lezen, dan zal ik er niet meer zijn. Erg is dat niet, want ik was toch al heel wat jaren dood." *(venijnig)* In bed was hij inderdaad al heel wat jaren dood.

LIEVE Moeder, kwel uzelf toch niet zo.

ALICE En dit dan. *(leest verder)* "Vrijheid is tussen de regels leven, schreef een dichter ooit, en dat wil ik best geloven, alleen was er voor mij tussen de regels nergens plaats." Wat bedoelt hij daar mee?

LIEVE *(kijkt bedenkelijk)* Tsja.

ALICE "Treur niet om mij, daarvoor is het leven te kort. Maar voor mij waren de dagen te lang. Ik wens jullie het allerbeste. René, vader en partner." Je moet toch van een zieke hond gegeten hebben om zoiets te schrijven.

PAULA Ja, moeder.

ALICE "René, vader en partner." Is dat alles? Ik word nog gek, ik word nog gek!

CATHY Moeder, jaag u niet zo op. Ga even liggen.

ALICE *(weert Cathy af)* Ik ga niet liggen. Ik ga boven iets anders aantrekken.

LIEVE Moeder, dat kunt u niet maken.

ALICE Dat kleding zit veel te strak. *(af)*

CATHY Had ze dan niet een maatje groter kunnen kopen?

PAULA *(een heel klein beetje gegeneerd)* Ze ... ze heeft het niet gekocht. Het is gehuurd.

LIEVE *(kan haar oren niet geloven)* Gehuurd???

PAULA Dat van mij trouwens ook. *(in de verdediging)* Jullie denken toch niet dat ik geld ga uitgeven voor iets dat ik maar één keer draag. En daarbij, zwart staat me niet.

CATHY *(spottend)* Het slinkt anders wel af. *(staat op en gaat richting tuindeuren)*

PAULA Je bent bedankt.

CATHY Graag gedaan, zus. Ik ga de mannen halen. Ze zullen nu wel uitgelachen en afgekoeld zijn. *(af)*

LIEVE *(droevig)* Kon er echt geen nieuw kleding af voor onze papa?

PAULA *(bitter)* "René, partner en vader." Besef je dan niet wat hij ons heeft aangedaan?

LIEVE Waarom is hij eruit gestapt, Paula?

PAULA Je hebt zijn brief toch ook gelezen.

LIEVE "Tussen de regels was er voor hem geen plaats meer." Was dat zo?

PAULA *(ontwijkend)* Ik begrijp niet wat je bedoelt.

LIEVE Waren het de regels die moeder hem oplegde? Zat ze hem te dicht op zijn lip? Liet ze hem geen ruimte?

PAULA Bazel toch niet zo als een kip zonder kop.

LIEVE Komaan, Paula. We weten allemaal dat moeder nogal ... euh ... nogal dominant kan zijn.

PAULA Je moet niet overdrijven.

LIEVE Jij trouwens ook. *(speels)* Of wist je dat misschien niet?

PAULA *(kwaad)* Wil je soms beweren dat het onze schuld is dat vader het mes in het varken heeft laten steken?

LIEVE *(sussend)* Natuurlijk niet. Ik probeer alleen het te begrijpen.

PAULA Alles is begonnen toen hij met brugpensioen werd gestuurd. Hij kon daar niet tegen. Vanaf dat moment is hij langzaam beginnen te veranderen in een oude pijpjanus.

LIEVE Paula!

PAULA Het is toch zo.

LIEVE Maar hebben jullie het dan niet zien aankomen? Hij moet toch tekens gegeven hebben?

PAULA *(kribbig)* Nee.

LIEVE Dat kan ik moeilijk geloven.

PAULA *(heftig)* Jij en Cathy hebben goed praten. Wie was altijd hier? Wie zorgde voor hem? Wie zat er altijd met hem opgescheept? Moeder en ik. Jullie kwamen één keer in het half jaar jullie gezichten laten zien zodat we ze nog zouden herkennen als we ze op straat ooit toevallig mochten tegenkomen.

LIEVE Dat is niet fair! Wij wonen nu eenmaal niet bij de deur. En Cathy en Frank hebben het ontzettend druk. *(imiteert moeder)* "Een dokter is toch een dokter."

PAULA *(kijkt naar de tuindeuren; nieuwsgierig)* Zeg, wat is dat allemaal met Cathy en Frank? Scheelt er iets?

LIEVE Dat ... euh ... dat weet ik niet.

PAULA Wat zou jij dat niet weten? Als Cathy tegen iemand iets verteld heeft dan is het wel tegen jou. Jullie waren altijd al veel intiemer met elkaar dan met mij.

LIEVE *(zucht)* Goed. Maar beloof me dat je niks tegen moeder zult zeggen.

PAULA *(ongeduldig)* Jaja.

LIEVE Cathy is van plan geweest om weg te gaan bij Frank.

PAULA *(nieuwsgierig)* Oh? En?

LIEVE Ze had hem op de nest getrappeerd met een ... euh ... callgirl.

PAULA *(hard)* Wat? Gaat die mooskop zijn bessem uitsteken bij de hoeren?

LIEVE Sssstttt!!! Schreeuw niet zo!

PAULA Mijn God, we hebben een hoerenloper in de familie.

LIEVE Doe toch niet zo dramatisch, Paula. Het was een callgirl en het is maar één keer gebeurd.

PAULA *(schamper)* Phuh! En dat geloof jij?

LIEVE Dat is toch wat hij tegen haar en zij tegen mij gezegd heeft.

PAULA Zever! Als ze hun tampeloeres één keer in een vreemd hol hebben laten dabben, dan weten ze van geen ophouden.

LIEVE Paula! Zou je hem niet het voordeel van de twijfel gunnen?

PAULA Nee! Mannen zijn allemaal dezelfde. Ze denken maar aan één ding: hoe ze hun var zo dikwijls mogelijk kunnen laten grazen op andermans wei. Bah! Wat ons Cathy in die bleke beddenzeiker gezien heeft, heb ik nooit begrepen.

LIEVE Paula, hij is wel je schoonbroer.

PAULA Ja, maar daar houdt dan ook alles mee op. ... Zeg, wist papa daar eigenlijk iets van?

LIEVE Ik weet het niet. *(Frank, Bert en Cathy staan op het punt van naar binnen te komen)* Pas op, daar zijn ze.

Cathy, Frank en Bert komen binnen.

PAULA *(bekijkt de mannen minachtend, vooral Frank)* Gaan we ons weer een beetje als volwassenen gedragen?

BERT EN FRANK Ja, Paula.

PAULA Moeder heeft het zo al moeilijk genoeg, zonder jullie onnozele kinderachtigheden.

BERT EN FRANK Ja, Paula.

BERT Waar is ze eigenlijk?

LIEVE Boven.

PAULA Ze kleedt zich om.

FRANK *(kijkt op zijn horloge)* Dat ze dan maar voortmaakt, want wij gaan niet te lang meer blijven.

PAULA Jullie kunnen nu niet weg. We moeten samen de rouwkaartjes nog doornemen.

FRANK *(zucht)* Ook dat nog. *(terzijde)* Heeft René vandaag nog niet genoeg aandacht gekregen.

CATHY Frank!

PAULA Wat was dat?

FRANK Niets. Wil iemand nog iets te drinken? Jij, Bert?

BERT *(gretig)* Graag. Doe mij nog maar een borrel. *(Lieve staart Bert mistroostig aan)*

PAULA Heb jij nog niet genoeg gehad? Denk je dat ik niet gezien heb dat je de fles mee naar buiten hebt genomen?

BERT *(kregelig)* Mens, laat me toch met rust!

LIEVE Bert, hou je fatsoen.

PAULA Hij zuipt als een echel. Je zou daar iets aan moeten doen.

LIEVE *(tot Paula)* En bemoei jij je nu toch eens met je eigen zaken!

CATHY Wat een plezante bedoening weer vandaag. Nog maar goed dat we een begrafenis vieren.

LIEVE Cathy heeft gelijk. Kunnen we ons niet, al is het maar voor één dag, als een echte familie gedragen?

FRANK *(stilletjes)* Ik heb mijn familie niet gekozen. Die heb ik er maar bij gekregen.

CATHY Frank!

Stilte.

FRANK *(tot Lieve; gemaakt vriendelijk)* Hoe is het met de kindjes?

LIEVE Heel goed. Ze zijn bij Bert zijn zus.

FRANK Ze zijn al aardig gegroeid zeker?

LIEVE Jullie zouden wel eens wat vaker langs mogen komen.

FRANK Je weet hoe dat gaat: druk, druk, druk.

CATHY Een dokter is toch een dokter.

BERT *(drinkt zijn glas in één teug leeg)* Jullie zouden er zelf een paar moeten nemen.

PAULA *(op het drankgebruik van Bert doelend)* Jij hebt er anders al genoeg genomen.

LIEVE *(geërgerd)* Paula!

BERT Kinderen brengen vreugde in huis, schoonzus.

CATHY Begin je weer?

FRANK Ach, ik denk niet dat Ca ... dat wij zulke goede ouders zouden zijn. *(plagend neemt hij Cathy vast)* En we weten allemaal hoe Cathy op haar figuur gesteld is.

PAULA *(langs haar neus weg)* En we weten allemaal hoe jij op Cathy gesteld bent.

Frank bekijkt eerst Paula, dan Cathy. Cathy bekijkt Lieve. Lieve kijkt vuil naar Paula.

FRANK Wat wil je daarmee zeggen, Paula?

PAULA *(onschuldig)* Niets, Frank, niets. Wat zou ik daarmee moeten willen zeggen?

Alice komt naar beneden. Haar ogen zijn betraand. Ze draagt nu een kleurrijk kleed.

PAULA Kom, moeder, we wilden juist met de kaartjes beginnen.

ALICE *(snuif haar neus)* Laten we er dan maar een korte pijn van maken.

Frank neemt de doos die hij daarstraks mee naar binnen heeft gebracht en zet deze op tafel. (er kan een passende reclame op de doos staan) Bert schenkt zich nog een borrel in. Iedereen gaat zitten. Alice in het midden. Aan haar ene kant Lieve en Bert, aan de andere kant Paula, Cathy en Frank.

LIEVE *(enthousiast)* Hoe gaan we het organiseren?

CATHY Lieve! Jij doet precies alsof het pakjesavond is met kerstmis.

FRANK Ik zal iedereen een stapeltje geven, dan kunnen we om beurt een kaartje lezen. *(deelt de kaartjes uit)*

LIEVE *(nog even enthousiast)* Wie mag beginnen?

BERT Ik zal beginnen. *(leest)* "Ga direct naar de Gevangenis, ga niet langs Start, u ontvangt geen geld."

LIEVE Bert!

CATHY Onnozelaar!

PAULA Ga je weer beginnen, minus?

ALICE Rustig, Paula, laat hem maar.

BERT Sorry.

PAULA Begin jij maar, mama.

ALICE *(leest)* "Met christelijke deelneming. [Naam van de plaatselijke burgemeester]." *(bekijkt het kaartje langs verschillende kanten)* [Naam van de plaatselijke burgemeester], wie mag dat zijn?

LIEVE Dat zal wel een kennis van papa zijn.

ALICE Waarom zetten ze er dat dan ook niet op? Zelfs geen adres. Niks.

LIEVE Mag ik nu? *(neemt een kaartje en leest)* "Onze oprechte en heel hartelijke en zeer christelijke deelneming. Marie-Jeanne, Simonne, Martine en Hilde."

ALICE Oooooohhhh, is dat niet lief? Dat zijn de vriendinnen waar ik vier keer per week mee ga kaarten en koffie drinken in het Stadshotel. Geef dat maar hier. *(rukt het kaartje uit Lieve haar handen)*

BERT *(leest)* "Het leven is zoals een kinderhemdje, kort en bescheiden."

PAULA Ben je weer daar met je schele zever, ellendig zeiksel?

BERT Maar nee, dat staat er echt.

PAULA Welk piskieken schrijft nu zoiets? *(rukt het kaartje uit Berts handen en leest verder)* "Paula, ik wens je heel veel sterkte toe. *(stilletjes)* Dorien."

CATHY Wie is Dorien?

ALICE Dat is haar beste vriendin, is het niet, Paula?

PAULA *(bits)* Gaan we verder?

FRANK *(leest)* "René, in de hemel zien we elkaar zeker terug. Je ex-collega's."

ALICE *(schamper)* Dan zullen ze daar toch lang mogen zoeken.

Bert gaat ondertussen nog eens bijtanken.

CATHY *(leest)* "Onze oprechte deelneming aan de getroffen familie. [Bijvoorbeeld namen van de familieleden van de acteur die de rol van René speelt]."

ALICE *(cynisch)* Dat zijn tenminste verstandige mensen. Die weten dat wij het met René niet getroffen hadden.

LIEVE Moeder!

PAULA *(leest)* "René, jong, we zullen je missen. [Bijvoorbeeld de namen van de spelers]."

ALICE *(cynisch)* Zij meer dan ik.

LIEVE Moeder!

ALICE *(leest)* "Onze oprechte deelneming. [Familie Y]." Ik wist niet dat daar iemand kon schrijven.

LIEVE *(leest)* "René, we weten dat je het niet gemakkelijk hebt gehad de laatste jaren. Dat je met brugpensioen gestuurd werd, dat kon je nog aanvaarden, maar het feit dat je vrouw en je oudste dochter je het leven tot een hel maakten, dat was er te veel aan. Tot ziens in een ander en beter leven."

Stilte. Er wordt gebeld.

ALICE *(barst uit)* Wie heeft dat geschreven? *(rukt het kaartje uit de handen van Lieve en bekijkt het langs alle kanten)* Geen naam. Niets. *(verscheurt het kaartje)* Leugens en achterklap.

Cathy gaat naar de hal.

PAULA *(valt haar moeder bij)* Dat zal wel iemand van de burens geweest zijn.

ALICE Dat grinsijzer van hiernaast.

PAULA Of die pekeltteef van hier tegenover. Ik krijg al zure eieroprispingen als ik dat mens nog maar zie. Ze stinkt uit haar bek en uit haar reet zoals een bouwvakker 's maandagsmorgens.

ALICE Dat oud vel heeft nooit kunnen verkroppen dat haar vent haar heeft laten zitten voor een jonge del terwijl René en ik zo een gelukkige relatie hadden.

Cathy op vanuit hal, gevolgd door notaris Mark Daelemans.

CATHY *(ontredderd)* Mama, dit is notaris Daelemans. Hij wil ons allemaal spreken.

Totale stilte. Verbijstering.

PAULA Wiè bent u?

FRANK Een notaris? Wat komt die hier doen?

MARK Staat u me toe u allen eerst mijn condoleances over te brengen.

ALICE Ik ken u niet. Wat komt u hier zoeken.

MARK Excuseert u mij. Ik ben Mark Daelemans, notaris in [naam van naburige gemeente].

ALICE Wij kopen niet aan de deur, mijnheer Straetemans.

MARK Daelemans. Mark Daelemans.

ALICE Dat interesseert me niet, mijnheer Laermans, wij hebben geen notaris nodig.

MARK Ik vrees dat u het niet goed begrijpt, mevrouw Theuwissen. Ik ben hier omdat René me dat gevraagd heeft. Wij zijn, excuseert u mij, wij waren oude schoolkameraden. Enkele weken geleden is René me komen opzoeken en heeft hij me gevraagd zijn testament op te stellen.

Iedereen bekijkt iedereen.

ALICE Een testament? Zever!

MARK Ieder mens heeft het recht een testament op te stellen, mevrouw.

ALICE Ik zie niet in waarom René een testament nodig zou hebben.

MARK Tsjja, waarom schrijven mensen een testament.

ALICE *(begint weer te janken)* Zelfs vanuit het graf blijft hij me nog pesten.

MARK Ik denk dat alles zo dadelijk wel duidelijk zal worden.

FRANK Moet dat allemaal vandaag nog?

MARK Dat is wat René me gevraagd heeft.

BERT Ga zitten, mijnheer Daelemans. Een borreltje? *(afkeurende blikken van Paula)*

MARK *(gaat op zijn gemak zitten)* Een kleintje dan. Alles met maat, zei de kleermaker, en hij sloeg zijn wijf met de lintmeter.

PAULA *(beschuldigend)* U wist dus wat hij van plan was.

MARK Niet bepaald. René had me verteld dat hij aan een ongeneeslijke ziekte leed. Over zelfmoord heeft hij nooit gesproken. Dat heb ik een paar dagen geleden pas gehoord. Mag ik zo vrij zijn te vragen hoe het juist gebeurd is?

BERT Hij is naar het strand gegaan, heeft al zijn kleren uitgetrokken ...

PAULA De viezerik!

BERT ... en is toen de zee in gewandeld. Een paar wandelaars vonden zijn kleren ...

ALICE Wat moeten die niet gedacht hebben, de remsporen stonden nog in zijn onderbroek!

BERT ... en een briefje.

ALICE *(smalend)* Phuh!

MARK Het moet een vreselijke schok geweest zijn.

LIEVE Zeg dat wel.

FRANK *(op zijn horloge kijkend)* Luister eens, notaris, kunnen we dit alstublieft snel afhandelen. Mijn vrouw en ik hebben niet veel tijd, we moeten nog weg.

ALICE Waar naar toe?

CATHY Ach, moeder.

PAULA Niemand gaat hier weg.

MARK *(een beetje in zijn wiek geschoten)* Bon, zoals u verkiest. *(diept een heleboel papieren op uit zijn aktetas en laat deze per ongeluk vallen; terwijl hij ze opraaft)* Het zal wel uitkomen, zei de zot, en hij zaaide zaagmeel. *(begint te lezen uit het testament van René)* "Beste familieleden, ...".

ALICE Daar heb je hem weer! Godjimmenas, sta me bij!

MARK *(leest verder)* "... een goede vriend zei ooit tegen me: 'René, jij hebt de tegenslag aan je kont hangen zoals honing aan een lepel.' Lange tijd heb ik hem geloofd. Maar hij had ongelijk. Het was niet de tegenslag, als die er al geweest zou zijn, die mij ongelukkig maakte, het was ikzelf. Ik, met mijn schrijnend gebrek aan zelfvertrouwen, ik met mijn aangeboren lusteloosheid en traagheid, ik, met mijn gebrek aan durf, met mijn zwelgen in zelfmedelijden, met mijn onvermogen tot communicatie, ik, ik was de werkelijke oorzaak van mijn ongenoegen. Ik was een man zonder ballen. ..."

FRANK *(tot Bert)* Zie je wel.

MARK *(leest verder)* "... Ik heb lang nagedacht, maar veel uitwegen zag ik niet, en ja, ik heb voor de gemakkelijkste oplossing gekozen, maar ook voor de eerlijkste en jullie zullen zich daarbij moeten neerleggen, willen of niet. Het zelfbeschikkingsrecht is heilig. Maar waarom, zo zullen jullie je wel afvragen, heb ik door Mark, notaris Daelemans, een testament laten opstellen. ..."

ALICE *(bitter)* Dat zou ik ook wel eens willen weten.

MARK *(leest verder)* "... Het antwoord is nochtans heel eenvoudig. Omdat ik zo de mogelijkheid heb om met een klein gedeelte van mijn eigen vermogen te doen wat ik zelf wil. ..."

ALICE *(springt recht)* Welk eigen vermogen? De godvergeten smeerlap, ik zal ...

PAULA *(duwt Alice terug naar beneden)* Rustig, moeder. Ga zitten.

MARK *(kijkt Alice even aan en leest dan verder)* "... Nee, Alice, je hoeft daarvoor niet te vloeken. En schrik hoeft je ook al niet te hebben. Ik zal alle wettelijke bepalingen in acht nemen, wat betekent dat jullie allemaal erg ruim zullen bedeed worden. De details bespaar ik jullie nu, die zal Mark straks wel verduidelijken. Maar over welk eigen vermogen heeft hij het, zie ik sommige van mijn kinderen zich al begerig afvragen. ..."

CATHY *(voelt zich betrap)* Dat is niet waar!

MARK *(leest verder)* " ... Dat is wel waar, Cathy *(iedereen kijkt naar Cathy)*, maar ik vind het niet erg. Laat mij jullie eens voor een keer heel erg positief verrassen. Enkele jaren geleden heb ik een niet onaanzienlijk bedrag gewonnen met Euromillions. ..."

ALICE *(springt weer recht)* Wablief? En daar heeft die zeepsmoel nooit wat van gezegd?

FRANK Moeder, laat hem nu.

ALICE Ik maak hem kapot!

BERT *(begint ondertussen al lichte tekenen van dronkenschap te vertonen)* Dat zal moeilijk gaan.

MARK Mag ik verder gaan? *(leest)* " ... Mag ik verder gaan? Een gedeelte van dat bedrag is al besteed, goed besteed, mag ik wel zeggen, maar van het resterende bedrag waarover ik volgens het erfrecht vrij kan beschikken, wil ik graag 80.000 € schenken aan elk van de twee personen die een heel speciale plaats hebben ingenomen in mijn leven, ..."

LIEVE *(dom)* Mama en Paula. *(reactie van iedereen)*

MARK *(leest verder)* " ... Maurice, mijn broer, en Andrea, mijn vriendin. ..."

Totale verbijstering.

LIEVE Zijn broer? Heeft hij een broer?

PAULA Zijn vriendin?

ALICE Godverdomme, de vuile rattenreet heeft me bezeikt. Hij ging vreemd, Paula, hij ging vreemd!

FRANK *(terzijde)* Allez, blij te horen dat ik niet de enige ben in de familie. *(vuile blik van Cathy)*

ALICE Godzalmeliefhebben, wat krijgt mijn arm hart vandaag nog allemaal te verwerken.

MARK *(leest verder)* " ... Beste familieleden, Alice en Paula, ik noem jullie in één adem omdat ik zelf soms niet meer wist met wie van de twee ik nu eigenlijk getrouwd was, ..."

PAULA *(verontwaardigd)* Oh!

MARK *(leest verder)* " ... Cathy en Frank, Lieve en Bert, ik wens jullie allemaal het allerbeste en nog een heel fijn leven toe. René, vader en partner."

ALICE *(krijgt een woedeaanval)* De smeerlap, de vuile smeerlap, de huffer, ik, ik, ik ... *(neemt iets van de tafel en gooit het naar de foto van René die aan de muur hangt of op een kast staat)*

MARK Oeps, het was bijna mis, zei Louis, toen hij naar de hond gooide en bijna zijn schoonmoeder trof.

ALICE *(dreigend met fles of mes op Mark afstevenend)* Buiten! Buiten, jij miezerig, onbeschoft, mislukt stukske nageboorte, jij, jij ...

PAULA Moeder, mijnheer Havermans kan daar toch ook niets aan doen.

MARK *(pakt vlug zijn spullen bij elkaar)* Daelemans. Mark Daelemans.

ALICE Buiten, Baerdemans!

MARK *(aan de deur)* Ik zal nog wel eens terugkomen voor de details als iedereen wat gekalmeerd is.

BERT *(probeert grappig te zijn)* Trek het u niet aan, notaris Paardemans. *(Mark imiterend)* Alle begin is zwaar, zei de dief, en hij ging er met de smid zijn aambeeld vandoor. Wacht, ik zal u buiten laten. *(Bert en Mark af)*

CATHY Was dat nu echt nodig om zo uit te vliegen tegen die notaris? Die man doet toch ook alleen maar zijn werk.

ALICE Een arme weduwe vertellen dat haar man achter de snollen zit en dan ook nog haar geld aftroggelen, noem je dat 'zijn werk doen'?

LIEVE Moeder, u bent geen arme weduwe.

ALICE Nu nog niet, nee. Maar als al mijn geld naar dellen blijft gaan en naar familieleden waar ik nooit van gehoord heb, dan zal het snel zover zijn.

CATHY Maar hij heeft toch geschreven dat hij alle wettelijke bepalingen zou naleven en dat hij niemand van ons in de kou zou laten staan.

ALICE Daar ben ik vet mee. En mijn goede naam dan? Die ben ik voor altijd kwijt. Wat zullen mijn vriendinnen wel niet denken? En wat gaan de mensen zeggen. Ze zullen me uitlachen. "Kijk daar gaat ze, madame Theuwissen, ze heeft zich horens laten zetten door die slome duikelaar van haar die zijn kermisvogel liever op een ander liet piepen." *(Bert terug op)*

PAULA *(troostend)* Arme mama toch.

FRANK *(vol verholen bewondering)* Die René, zeg. Een minnares. Wie had dat ooit kunnen denken. Hoe heet ze ook alweer?

LIEVE Andrea.

ALICE Dat ik daar nooit iets van gemerkt heb, dat is nog het ergste. Ik controleerde nochtans heel regelmatig zijn kleren en zijn portefeuille, maar ik heb nooit iets gevonden.

LIEVE *(kan het niet geloven)* Deed u dat echt?

ALICE Natuurlijk. En als jullie slim waren, dan deden jullie hetzelfde.

PAULA *(sarcastisch)* Frank en Bert die zouden nooit vreemd durven gaan.

BERT *(resoluut)* Absoluut niet. Geen denken aan. Nooit. *(neemt Lieve vast)* Hè, schat?

FRANK *(arrogant)* Nee, ik ook niet. *(wil Cathy vastnemen)* Hè sch...?

CATHY *(onderbreekt hem en weert hem af)* Nee, jij ook niet. *(sarcastisch)* Dat is een hele opluchting.

ALICE *(citeert René; schamper)* "Ik, met mijn gebrek aan durf." Maar wel naar de hoeren lopen, dat durfde hij wel.

FRANK Het was zijn vriendin, zei de notaris.

ALICE Dat is hetzelfde.

FRANK Ik ben eens benieuwd hoe ze er uitziet.

PAULA *(venijnig)* Jij wel, ja.

BERT Ze zal wel goed voorzien zijn van oren en poten.

ALICE *(bits)* Ik kan me niet voorstellen dat ze iets zou hebben wat ik niet heb.

FRANK *(terzijde)* Ik anders wel.

PAULA *(troostend)* Waarschijnlijk is die Andrea een goedkoop en lelijk marktwijf.

BERT *(fluisterend tot Frank)* Hoor wie het zegt!

ALICE *(scherp)* Dat kan niet! René viel niet voor lelijke vrouwen.

FRANK *(onschuldig)* Nee, dat niet, nee.

ALICE Ik zou wel eens willen weten hoe lang dat dat spelletje eigenlijk al aan de gang was en waar hij die sloerie opgeraapt heeft.

BERT Misschien in de GB, in de rayon van de diepvriesproducten.

PAULA *(scherp)* Wij eten hier geen diepvriesproducten.

FRANK Tja, waar ontmoeten mannen en vrouwen elkaar. In een café, in de disco, op restaurant, in de sauna ...

PAULA Phuh! Onze ervaringsdeskundige spreekt zeker!

CATHY *(geïrriteerd)* Hou nu toch eens je bek, Paula.

ALICE Heb ik al die jaren samengewoond met een man die ik van haar noch pluim kende.

LIEVE En van die broer heeft u ook nooit iets geweten?

ALICE Maar nee. Hij heeft me altijd verteld dat hij enig kind was. Ik begrijp niet waar die Maurice zo opeens vandaan komt.

FRANK Waarschijnlijk was hij het zwarte schaap van de familie. In elke familie is er wel zo een sukkelaar te vinden.

PAULA *(schamper)* En in onze familie ben jij dat zeker. Volgens mij ben jij eerder de zwarte bok, de geile, zwarte bok.

CATHY Godverdomme, Paula.

ALICE Ik hoop dat die Maurice zijn gezicht hier nooit laat zien. Wat denkt die eigenlijk wel, met mijn geld gaan lopen. Zeg, zouden we geen advocaat moeten inschakelen? Ik vertrouw die Wagemans niet verder dan dat ik hem zie.

BERT Daelemans. De man heet Daelemans.

ALICE Zever! Met zijn belachelijke zeispreuken. Die Zadelmans zit vol complimenten zoals een bok vol keutels.

BERT Vliegen is een kunst, zei de notaris, en hij vloog zelf buiten.

CATHY *(gretig)* Zeg, hoeveel zullen we eigenlijk krijgen?

BERT Als moeder die mijnheer Daelemans niet had buiten gewikst, dan hadden we het geweten.

PAULA *(venijnig)* Hij komt nog terug, Cathy, maak je maar niet ongerust. Waarom moet jij ook altijd zo inhalig zijn.

CATHY Ik, inhalig? Nu breekt mij mijn water! Wie is hier eigenlijk de uitvreter? Jij teert al je hele leven op de kap van papa en mama.

PAULA *(furieus)* Wablief? Jij weet niet wat je zegt, piskous! Jij was altijd al ...

LIEVE Maak nu toch geen ruzie!

FRANK *(kijkt op zijn horloge)* Wordt het voor ons niet stilletjes aan tijd om op te krassen?

CATHY *(houdt zich in)* Je hebt gelijk.

ALICE Waar moeten jullie naar toe?

FRANK We moeten weg, moeder.

PAULA Waar naar toe, vroeg moeder.

CATHY In godsnaam, Paula, bemoei je toch met je eigen zaken.

FRANK We hebben nog een diner van de Lionsclub, nu goed.

PAULA *(verontwaardigd)* Een diner? Op de dag dat vader begraven wordt?

ALICE *(geïnteresseerd)* Van de Lionsclub, zeg je? *(toegeeflijk)* Allez, vooruit, gaan jullie maar naar dat diner.

PAULA *(verontwaardigd)* Moeder!

ALICE Het is geen gewoon, etentje, Paula, het is van de Lionsclub! *(schamper)* Je vader is nooit bij de Lions geweest, maar hij had wel een abonnement op de Zoo van Antwerpen. Daar kon hij ook 'Lions' zien.

FRANK Kom, Cathy.

ALICE Zorg maar dat jullie op tijd zijn en niet in affronten vallen.

CATHY Ja, moeder.

Frank en Cathy nemen afscheid met de gebruikelijke plichtplegingen. Cathy kust Bert, Lieve en Alice op een normale manier, maar Paula iets afstandelijker. Frank geeft Bert een hand, kust Lieve en Alice en geeft Paula een slap handje. Voor haar is dat duidelijk ook voldoende. Cathy en Frank vertrekken.

BERT Wij gaan ook niet te lang meer blijven.

ALICE Hopla, daar heb je het al. Als één koe de staart opheft, dan schijten ze allemaal.

LIEVE Zeg, ma!

ALICE Laat mij hier maar alleen met mijn verdriet. Dankbaarheid hoef je tegenwoordig van je eigen kinderen niet meer te verwachten. 't Is ieder voor zich geworden.

BERT *(door de drank ondertussen al een heel stuk zelfverzekerder geworden)* Toen Frank en Cathy daarnet weggingen heb ik u anders niet horen lamenteren.

LIEVE Bert!

ALICE Frank is dokter, dat is wat anders.

BERT Ah ja, en wij zijn maar een lasser en een bejaardenhelpster.

LIEVE *(probeert hem in te tomen)* Bert!

BERT Nee, laat mij nu maar.

ALICE Zij moesten naar een diner van de Lionsclub. Jullie moeten nergens naar toe.

BERT Wie zegt dat?

ALICE *(schamper)* Phuh!

PAULA *(als Alice)* Phuh! Waar zouden jullie wel naar toe moeten?

BERT Misschien hebben wij wel *(gemaakt bekakt)* 'een diner van de Lassersclub'.

PAULA Mens, doe toch niet zo belachelijk.

LIEVE *(probeert Bert tegen te houden)* Bert, hou op!

BERT *(rukt zich los)* Of een zuipfeest van de aanhoudersclub van de retenveegsters van Familiehulp.

LIEVE *(schreeuwt)* Genoeg! Nu is het genoeg!

BERT Of misschien ...

LIEVE Genoeg! Ga zitten en gedraag je!

BERT Ik ...

LIEVE Genoeg!

Bert vult zijn glas bij en zet zich dan neer.

PAULA *(tot Bert)* Onnozelaar! *(tot Lieve)* Hij drinkt te veel.

ALICE In plaats van een beetje trots te zijn op Frank, zoals ik, en hem als een voorbeeld te nemen omdat hij het zover geschopt heeft! Maar, nee.

PAULA *(langs haar neus)* Ja, tot in andermans bed heeft die het geschopt.

LIEVE Paula!

ALICE Wat zei je?

PAULA Ik zei dat mijnheer de dokter, waar u zo trots op bent, ook al langs de pot gepist heeft, net zoals vader. *(Bert lacht)*

LIEVE Paula, godverdomme!

ALICE Dat geloof ik niet.

PAULA Cathy heeft op het punt gestaan om van hem te scheiden.

ALICE Wablief?

LIEVE *(kwaad)* Nooit vertel ik jou nog iets.

ALICE Mocht ik het weer niet weten?

LIEVE Cathy had me gevraagd om niets tegen u te zeggen.

ALICE Oh, mijn God, mijn eigen kinderen verloochenen me. *(begint weer te snotten)*

PAULA *(tot Bert)* Zie je nu wat je hebt aangericht met je gestook.

BERT Nu zal het godverdomme ook nog mijn schuld zijn.

ALICE Vloek niet in mijn huis.

LIEVE Kom, Bert, we gaan.

Bert staat op en neemt de autosleutels uit zijn zak.

PAULA *(tot Cathy)* Je laat die zuipzak toch niet met de auto rijden zeker?

LIEVE *(cool)* Go fok yourself, Paula!

BERT Bravo, schat! Kom. *(Bert en Lieve af)*

ALICE *(begint nog harder te janken)* Iedereen laat mij alleen. *(venijnig)* Jij zal zo dadelijk ook wel ergens naar toe moeten.

PAULA *(teder)* Nee, moeder, ik blijf bij u. Ben ik niet altijd bij u gebleven?

ALICE Ach, mijn lieve, lieve, lieve, kleine meisje. Het doet toch zo een pijn als je verraden wordt door je eigen vlees en bloed.

PAULA Ik zal u niet verraden, moeder.

ALICE Waar hebben we dit allemaal aan verdiend, Paula? Waarom doet God ons dit allemaal aan?

PAULA Het is God niet die ons dit aandoet, moeder, het is papa.

ALICE Ik voel me zo vies. *(citeert René)* "Twee personen die een belangrijke plaats in mijn leven hebben ingenomen, mijn broer Maurice en mijn vriendin Andrea." En geen woord, laat staan een fatsoenlijk woord, over ons, wij die er al die jaren voor hem geweest zijn, ondanks zijn grillen en zijn verschrikkelijk humeur.

PAULA *(vol afkeer)* Mannen zijn varkens.

ALICE Je hebt gelijk, kindje. Laat je er maar nooit mee in.

PAULA Dat zal ik zeker niet doen.

ALICE Is het waar dat Frank op een ander is gaan votsen?

PAULA Ik heb het zelf ook maar pas gehoord van ons Lieve.

ALICE *(in paniek)* Ze gaat toch niet bij hem weg, hè Paula? Ze mag niet bij hem weggaan. Zeg me dat Cathy niet bij hem weggaat!

PAULA Rustig maar, moeder. Nee, die gaat niet bij hem weg. Die is het veel te goed gewoon. *(jaloers)* Vond u ook niet dat ze er slecht uitzag?

ALICE Echt? Dat is me niet zo opgevallen.

PAULA Natuurlijk niet, u heeft te veel andere dingen aan uw hoofd. Maar Cathy is de laatste tijd aardig door de takken gegaan. En ons Lieve zag er al niet veel beter uit.

ALICE Wat wil je, ze heeft twee kindjes.

PAULA En een vent van niks die tegen de klippen van de hel op zuipt.

ALICE Drinkt Bert echt zo veel?

PAULA Die heeft toch bijna altijd een stuk in zijn Zwitser.

ALICE 't Is ook maar een lasser, hè Paula.

PAULA Heeft u gezien hoe hij weer wiggel-de-waggel naar buiten ging? En toen hij die kaartjes aan het voorlezen was, lispelde hij als een oud wijf.

ALICE *(begint zich weer ontzettend op te winden)* Paula, ik wil weten wie dat kaartje geschreven heeft. Wie schrijft nu zoiets? Leugens! Hoe durven ze? En dan dat testament! 80.000 euro voor die twee, die twee ... En wat zullen wij dan nog krijgen? De overschot? Godalmachtig!

PAULA *(liefdevol en troostend tot bij Alice)* Rustig, moeder, u mag zich niet zo opjagen. Kom, ga even wat liggen. *(leidt haar naar de zetel)* Rust wat. U zal

zien dat alles weer goed komt. *(dwingt haar zachtjes te gaan liggen)* Zal ik dan ondertussen iets lekkers voor ons twee klaarmaken? Iets eten zal u goed doen. Wat zou u zeggen van een lekkere pizza van Dr. Oetker?

ALICE Ik heb niet veel honger, kindje.

PAULA Natuurlijk heeft u wel honger. Eentje met kip of eentje met mozzarella?

ALICE Ach, doe er maar van allebei één.

PAULA Zo hoor ik het graag. 'Houd kop en voeten warm, vult matig uwen darm, zo houd je iedere dokter arm!' Zeker Frank!

ALICE 'Houd het achterpoortje goed open en laat de dokter naar de kloten lopen', maakte René daar van, maar dan waren jullie al lang slapen. *(begint weer lichtjes te snotten)*

PAULA Ssstttt! ... Rustig maar. *(neemt de plaid van de zetel en legt die liefdevol over haar moeder; glimlacht)* Weet u nog wat papa ook altijd zei als hij ons kwam instoppen of toedekken als hij weer eens had moeten overwerken? 'Slaap zacht, met de kop in de gracht ...' *(samen verder)* '... met de kont in het slijk, zo lig je de hele nacht gelijk.' *(Paula glimlacht en Alice weent zachtjes)*

ALICE Je bent een goed kind, Paula.

PAULA Sssttt! Slaap nu maar.

Paula dimt het licht en verlaat behoedzaam de kamer. Dan verandering van licht (bijvoorbeeld tegenlicht of kleur). We bevinden ons in de droom/flashback van Alice. René komt op.

RENE Slaap je?

ALICE *(schiet wakker; kribbig)* Nee, natuurlijk slaap ik niet. Ik slaap nooit overdag.

RENE Is er nog iets te eten?

ALICE In de frigo. Warm het maar op in de microgolf. *(René verdwijnt in de keuken)* Waar ben je eigenlijk geweest?

RENE *(vanuit de keuken)* Gaan wandelen?

ALICE Waar?

RENE Overal en nergens.

ALICE Dat is geen antwoord.

RENE Langs het strand, nu goed?

ALICE Waarom?

RENE Mens toch! Om vijf minuten rust te hebben!

ALICE Waarom heb jij rust nodig? Jij doet toch de hele dag niks. Sinds jij met brugpensioen bent heb je nog niets anders gedaan dan vanuit je zetel liggen

gapen naar de vliegen die voorbij komen. Volgens mij heb je ondertussen eelt op je kont.

RENE *(terug uit de keuken; vol ongeloof)* Ik kan mijn oren niet geloven.

ALICE Doe niet zo belachelijk.

RENE De enige reden waarom ik in die zetel zit is omdat ik van jou in die zetel moet zitten.

ALICE *(honnend)* Phuh! Zever!

RENE Zever? Wie heeft zich terug willen aansluiten bij toneelvereniging 'Kunst en Kitsj', die hij meer dan dertig jaar geleden, voor hij zijn vrouw leerde kennen, zelf heeft opgericht, en van wie mocht dat niet?

ALICE Iedereen weet dat toneelverenigingen verdeckte sleutelclubs zijn. Daar wordt meer gehoeërd dan op de Chaussée d'Amour in Sint-Truiden.

RENE En wie wou lid worden van 'De Lustige Pedaaltrappers' en van wie mocht dat niet?

ALICE Wielertoeristen zijn zuiplappen. Na vijftien kilometer fietsen zitten ze al op een terras dikke Trappisten naar binnen te kappen.

RENE En wie wou tekenlessen gaan volgen en van wie mocht dat niet?

ALICE Door naar de tetten van een of andere goedkope del te staan loeren heeft nog nooit iemand leren tekenen.

RENE Mens, jij bent ziek. Paranoïde. Jij moet eens goed naar me luisteren.

ALICE Nee, nu moet jij eens goed naar mij luisteren. Wie stelde voor om van de zaterdag een gezellige winkeldag te maken en wie wou dat niet?

RENE Ik heb ...

ALICE Zwijg! En wie stelde voor om samen danslessen te volgen zodat we niet altijd uit de toon zouden vallen op de feesten van onze vrienden en wie wou dat niet?

RENE Ik haat dansen. Ik ...

ALICE Ik, ik, ik. Jij denkt alleen maar aan jezelf. Geen wonder dat ze jou met brugpensioen gestuurd hebben.

RENE Gaan we dat weer krijgen.

ALICE Laat me uitspreken. En wie stelde voor dat jij kooklessen zou gaan volgen zodat jij mij wat meer in het huishouden zou kunnen helpen en ik het in de toekomst wat gemakkelijker zou krijgen en wie wou dat niet?

RENE *(schamper)* Jij doet al jaren niets meer in het huishouden. Onze Paula doet al het werk.

ALICE Neem het me niet kwalijk dat ik wat hulp krijg van mijn dochter. *(het belletje van de microgolf gaat en René wil terug naar de keuken)* Hier blijven als ik

tegen je praat. Telkens als ik een serieus gesprek met jou wil beginnen ga jij er vandoor als een schijtende hond.

- RENE *(is zuchtend blijven staan)* Mag ik mijn eten gaan halen, schat?
- ALICE Dat sarcasme van jou kan ik missen als tandpijn.
- RENE *(in het ijle starend)* Wie het wijf trouwt om het lijf, verliest het lijf maar behoudt het wijf.
- ALICE *(scherp)* Wat zei je daar?
- RENE Niets, Alice, niets. *(af naar keuken)*
- ALICE *(venijnig)* Soms vraag ik me af waarom ik ooit met jou getrouwd ben. Ik had anderen en beteren kunnen krijgen. De jonge mannen stonden in de rij voor mij aan te schuiven.
- RENE *(op vanuit keuken)* Tot jij je kwaak opentrok en ze zich zo snel als ze konden uit de voeten maakten om ergens anders te gaan aanschuiven. Je mag van geluk spreken dat ik ben blijven hangen. *(terug af in de keuken)*
- ALICE *(gaat onverstoord verder met haar zelfbeklag)* Voor de seks kan het niet geweest zijn en voor een intelligent gesprek nog veel minder. *(bitter)* Heel mijn jong leven heb ik vergooid en voor wie? Voor een niksnut, een lege hond, een prutser.
- RENE *(terug op vanuit de keuken met een bord in zijn hand)* Waar staan de sloffen van die prutser?
- ALICE *(fel)* Die hoeft je niet aan te trekken. Je moet nog naar de winkel.
- RENE Nu nog?
- ALICE Ja, nu nog. De GB is open tot negen uur.
- RENE Kan dat niet wachten tot morgen? Ik zou liever ...
- ALICE Lieverkeskruid groeit hier niet.
- RENE *(zucht)* Wat moet ik gaan halen?
- ALICE Porei van de Iglo en viskroketjes van de witte producten. Een doos van vijftien.
- RENE Alweer diepvries.
- ALICE *(scherp)* Je weet dat ik morgenvoormiddag moet gaan kaarten.
- RENE *(cynisch)* Moet?
- ALICE Als je liever niet warm wil eten, dan moet je het maar zeggen, dan blijf ik met de anderen in het Stadshotel lunchen en dan eet jij maar boterhammen.
- RENE Ik kan toch ook morgenvoormiddag gaan.
- ALICE Nee, dat kan je niet. Je moet ook nog pizza's van Dr. Oetker meebrengen, want die zijn op en ik wil er straks bij 'de Laatste Show' nog eentje eten.

RENE *(terzijde)* 'De Laatste Show', ook dat nog.

ALICE Breng er maar een stuk of twaalf mee. Vier met mozzarella, vier met kip en vier met champignons, dan kunnen we een week verder.

RENE *(zucht)* Ja, Alice, ja. *(blijft staan)*

ALICE Allez, vooruit! Sta daar niet te beschimmelen en maak dat je wegkomt. En trek een jas aan. *(René zet zijn bord neer en sloft richting hal)* Niet die oude versleten lederen, maar die nieuwe parka. En hef je voeten op.

RENE *(heft zijn voeten overdreven hoog)* Eén keer.

ALICE Wat?

RENE Eén keer maar.

ALICE Wat, één keer maar?

RENE *(is aan de hal gekomen en draait zich om naar Alice)* Ik zou willen dat ik eens één keer de goesting had om van me af te willen bijten.

ALICE *(smalend)* Phuh! Jij? Van je af bijten? Dat zou ik willen meemaken. Jij bent een schotelvod. Jij vraagt niets liever dan om gecommandeerd te worden. Anders leef jij niet. Jij bent een geboren mislukkeling met de uitstraling van een lavabo. Alles wat jij aanraakt verandert in stront.

RENE Allez merci.

ALICE Zelfs jouw kinderen verachten je.

RENE Dat is niet waar.

ALICE Oh nee? Vraag dan maar eens aan Paula hoe zij over je denkt.

RENE Paula, ja, daar noem je ook iemand.

ALICE Wat heeft dat nu weer te betekenen?

RENE Prei en viskroketjes, zei je.

ALICE En pizza's had ik gezegd. Jij hebt wel zwaars in je oren.

RENE *(zucht)* Eén keer maar, één keer.

René gaat af. Alice gaat terug op de zetel liggen. René komt terug op met een groot bijl in zijn handen. Op het moment dat hij op Alice wil inhakken, begint deze ongenadig te schreeuwen. René verdwijnt. Terug naar de vorige, gedimde lichtstand. Paula geschrokken op. Ze heeft nog een kartonnen doos van een Dr. Oetker-pizza in, de hand. Ze draait het licht terug op volle sterkte.

PAULA Moeder, wat is er?

ALICE Ik ... ik ... ik heb gedroomd, kindje. Over je vader. *(snikkend)* We hielden zoveel van elkaar. René, laat me hier niet alleen achter!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

Het doek gaat open. We zijn een tiental dagen later. Alice is aan het telefoneren en aan het strijken. Op tafel ligt een strijkdeken en een stapeltje al gestreken was. Op één van de stoelen staat een nog halfvolle wasmand. Tijdens de strijksce ne kan en mag er al eens een 'mooi' kledingsstuk naar boven gehaald worden (een string van Paula, een tettenstutter of korset van Alice ...).

ALICE ... Ja, maar ... nee, maar ... ja, maar ... jaja ... ja, maar ... nee, maar ...
(ongeduldig) Marie-Jeanne, laat me nu toch eens uitspreken. Ja, maar ... nee, we hebben niks meer gehoord van die notaris Watermans. Maar  en ding zal ik je vertellen, Marie-Jeanne, als ik een keer dat geld heb, dan ga je wat beleven, dan koop ik iedere dag een nieuw paar schoenen, wat zeg ik, dan koop ik iedere dag een nieuwe schoenenwinkel, en dat allemaal op kosten van Renú. Heeft die pezewever toch nog iets goeds gedaan in zijn leven. ... Jaja ... neenee ... maar op dat moment wist ik niet of ik moest lachen of moest janken. Lachen omdat ik ineens rijk was of janken omdat die krentenkakker nooit iets van die miljoenen gezegd heeft en omdat hij daar dan ook nog iets van aan die Maurice en aan die snol gegeven heeft. ... Jaja, maar ... nee, maar ... nee ... nee ... allez, vooruit, dan zal ik morgen de koffie en de vlaai betalen. ... Jaja ... allez, tot morgen. Jaja, dag Marie-Jeanne. D          ! *(legt de hoorn neer)* Rosse zemelenzeikster! Als er kan geprofiteerd worden dan zijn ze er de eersten bij. Ik had beter mijn grote muil gehouden. *(schamper)* Marie-Jeanne! Phuh! Ze is zo fijn als gemalen poppenstront. *(Alice zet de radio aan en strijkt verder; muziek: 'Hot Shot' van Karen Young; Alice zingt en danst terwijl ze strijkt)* Ik ben een hot sh      !

Dan wordt er gebeld. Alice kijkt verwonderd op, zet de muziek uit en gaat naar de hal. We horen een door merg en been dringende gil van Alice. Onmiddellijk daarna komt ze, met de handen voor de mond, achteruit terug binnen gewankeld, gevolgd door Maurice. Maurice lijkt bijzonder veel op René, hij wordt dan ook gespeeld door de acteur die in de flashback in het eerste bedrijf de rol van Renú heeft vertolkt. Alleen is Maurice een stuk extravaganter gekleed, draagt hij eventueel bril, baard, snor en/of pruik, en praat misschien met een ander accent. Verder is Maurice alleszins een extraververter, socialer, jovialer type dan René.

MAURICE Niet genodigd is ook hier.

ALICE *(maakt snel na elkaar een heleboel kruistekens)* Jezuschristus! Godzalmeliefhebben! René?!?!

MAURICE *(bekijkt haar breed lachend)* Jij bent dus Alice. Laat me je eens goed bekijken.

ALICE René? René?

MAURICE Maar nee, meisje, ik ben Maurice, René zijn broer. Kom eens hier *(trekt haar naar zich toe)*, dat ik je eens lekker vastpak, schoonzusje. *(laat haar los en begaapt haar schaamteloos van kop tot teen)* Ik moet zeggen, onze René heeft altijd al een geweldig goede smaak gehad, zeker wat de vrouwen betreft, en met jou heeft hij topklasse in huis gehaald, meid.

ALICE *(weet eerst niet goed of Maurice het meent, besluit zijn woorden dan toch maar als een compliment op te vatten en probeert zich zo goed en zo kwaad als het kan een beetje te fatsoeneren)* Echt? Allez, bedankt ... Maurice.

MAURICE Graag gedaan.

ALICE *(terug met beide voeten op de grond; bits)* Wat kom je hier eigenlijk doen?

MAURICE Wat dacht je? Kennismaken met mijn familie natuurlijk.

ALICE En waarom heb je dat nooit eerder gedaan?

MAURICE *(ernstig)* Omdat ik dat niet mocht, Alice?

ALICE Van wie niet?

MAURICE Van René. Ik heb hem lang geleden moeten beloven dat ik nooit nog contact zou zoeken met hem of met diegenen die in zijn leven zouden komen.

ALICE *(argwanend)* En waarom was dat?

MAURICE *(zucht)* Waarom was dat? Goeie vraag. Ik was vroeger een ... euh ... een nogal zware jongen, Alice, en René heeft me ooit uit de penarie gehaald door een borgsom voor me te betalen, maar de voorwaarde was ...

ALICE ... dat jij uit zijn leven verdween, ik snap het al. En nu hij dood is geldt dat niet meer?

MAURICE *(enthousiast)* Nee. Integendeel. Ik heb een brief van hem gekregen. Hij schreef me dat hij niet lang meer ging leven en dat hij me een som geld ging nalaten.

ALICE Waarom heeft hij dat gedaan, denk je?

MAURICE Uit wroeging, schreef hij. Hij hoopte dat het geld me zal helpen om mijn leven in de juiste plooi te houden. Hij vroeg me ook om jullie op te zoeken. Hij wou dat de enige familieleden die hij nog had in een goede verstandhouding met elkaar zouden kunnen verder leven.

ALICE Wat heb jij ooit voor hem betekend? In zijn testament schreef hij dat hij geld achterliet aan twee mensen die iets speciaals voor hem betekend hadden. Aan jou en ... *(met verachting)* en aan die del.

MAURICE Ja, hij zou een vriendin gehad hebben.

ALICE Een vriendin? Zever! Een snol!

MAURICE René was mijn enige broer. Hij was de jongste. Het kakenestje. Ik hielp hem altijd met zijn huiswerk. Misschien bedoelde hij dat.

ALICE *(schamper)* Phuh! Zo ken ik hem. Hij heeft altijd al de luie Lons op zijn rug gehad.

MAURICE Maar hij heeft het wel het verst geschopt.

ALICE Phuh! Een technisch tekenaar? Noem jij dat 'het ver geschopt hebben'?

MAURICE 't Is toch al een heel stuk verder dan dat ik het ooit zal brengen. Nee, we leken niet erg op elkaar, René en ik, ook al waren we twee broers. Hij was meer een Pietje Precies, stipt, ordelijk, secuur, en ik, ik was meer een losbol. Ik

zat nogal snel op het verkeerde pad. (*geruststellend*) Allemaal niets ergs, hoor, een beetje diefstal, een beetje heling, een beetje drugs, wat dealen, een beetje oplichting, een bankovervalletje, enfin, toch genoeg voor onze René om me de rug toe te keren. Eén keer heeft hij me dan nog geholpen, met die borgsom, maar toen was het definitief afgelopen.

ALICE Waarom heeft hij zich van kant gemaakt, Maurice?

MAURICE Hij kon gewoonweg niet tegen het leven, denk ik.

ALICE (*bitter*) Hij heeft me gekwetst.

MAURICE Ach, trek het je niet aan, Alice. Er zijn ergere dingen. Je kent toch de drie grootste pijnen? De fijt, het schijt en al je geld kwijt. Het verdriet om de dood van iemand die levensmoe was, hoort daar niet bij. Treur niet om René, Alice. Vergeet hem.

ALICE (*bewonderend*) Jij kan het toch zo goed zeggen, Maurice. Het is inderdaad niet te geloven dat jullie twee broers zijn. Jij bent zo anders dan René. Jij bent zo ... zo meer man.

MAURICE (*zelfzeker*) Dat weet ik, Alice. René was een 'loser', ik niet. Wij waren elkaars tegenpolen. Ik ben de dag, hij was de nacht. Ik ben intelligent, hij was ...

ALICE ... van een ezel gescheten.

MAURICE Ik ben een lever, een overlever, en hij was een dromer en dat is hij waarschijnlijk altijd gebleven.

ALICE 'Dromen zijn bedrog', zei onze meester vroeger altijd. 'Hebt ge 's nachts in bed gescheten, dan ligt het er 's morgens nog.'

MAURICE Als kind droomde hij ervan om acteur te worden, en schrijver.

ALICE (*minachtend*) Een schrijver? Hij? Ja, hij heeft ooit een toneelstuk geschreven. Een klucht. 'Arme papa', heette het. Maar hij heeft er uiteraard nooit iets mee gedaan. Het script moet hier nog ergens rondslingeren.

MAURICE Ja, dat is nu René ten voeten uit. Hij miste ... assertiviteit. Heeft hij nooit toneel gespeeld? Heeft hij nooit geschitterd op de planken?

ALICE (*ongemakkelijk*) ... Nee ... Niet echt. Hij heeft wel ooit een toneelvereniging opgericht, maar lang is hij daar niet bij geweest.

MAURICE (*geïnteresseerd*) Waarom niet?

ALICE Hij ... hij bleef 's avonds liever thuis, bij zijn vrouw en kinderen.

MAURICE Hij zou waarschijnlijk een goed acteur zijn geweest.

ALICE Phuh! Zever! Hij kon niets. (*bitter*) De hele dag in de zetel liggen met zijn handen op zijn aardappelenpens, ja, dat kon hij. Hij was alleen maar op de wereld om de hoop te vergroten. Als zijn twee poten onder een biljart hadden gestaan, dan hadden ze tenminste nog ergens voor gediend.

MAURICE (*medelevend*) Leven met hem moet voor jou niet gemakkelijk zijn geweest.

ALICE Het was de hel.

MAURICE Wat ga je nu doen, Alice? Je bent nu een niet onbemiddelde knappe weduwe.

ALICE Wat ik ga doen? Iets wat ik al veel langer had moeten doen: leven! Dingen doen die iedere normale vrouw doet: reizen, shoppen, uit eten gaan, koffie drinken, kaarten met de vriendinnen ... *(bekijkt Maurice belangstellend)* Misschien ontmoet ik wel iemand ...

MAURICE Heb je ooit van hem gehouden?

Alice en Maurice kijken elkaar lange tijd aan. Hun hoofden neigen naar elkaar ... dan horen we de voordeur.

PAULA *(vanuit de hal)* De pizza's van Dr. Oetker waren op. *(Paula komt binnen, Maurice en Alice hebben zich ondertussen van elkaar verwijderd)* Oh, we hebben bezoek, zie ik.

MAURICE *(lachend)* Dat moet de dragonder zijn.

PAULA *(verbouwereerd)* Wablief?

MAURICE Jij bent toch Paula?

PAULA Ja.

MAURICE Wel, zo noemde je vader je toch in zijn brief.

ALICE Paula, dit is Maurice, René zijn broer.

PAULA En hoe noemde hij mij? Een dragonder?

MAURICE *(sussend)* Maar het was zeker niet slecht bedoeld, eerder een beetje ironisch.

ALICE *(schamper)* Bij René was het nooit slecht bedoeld, maar daar is dan ook alles mee gezegd. *(tegen Paula)* Herinner jij je nog dat hij eens het dak is opgekropen om de Tv-antenne vast te zetten?

MAURICE *(ongelovig)* Wablief? René? Op het dak?

ALICE Ja, maar niet voor lang. Nog geen minuut later lag hij al op zijn patenten tussen de rozenstruiken. *(sarcastisch)* Maar het was zeker niet slecht bedoeld.

PAULA Of die keer dat hij een lamp wou vervangen en hij met zijn duimen aan de stroom is blijven plakken.

ALICE EN PAULA *(beide dames hebben nu zichtbaar plezier)* Maar het was zeker niet slecht bedoeld.

ALICE En toen hij de barbecue probeerde aan te steken met benzine!

PAULA Ze waren zwart verbrand.

ALICE Niet de koteletjes, hè Maurice, maar zijn fikken.

PAULA In de derde graad.

ALICE Ja, hij heeft zich toen het vuur uit de sloffen gelopen.

ALICE EN PAULA *(nog meer hilariteit)* Maar het was zeker niet slecht bedoeld!

MAURICE Als kind was René ook al geen ... euh ... handige Harry.

ALICE Zeg maar gerust dat hij een klungel was.

PAULA Een sopsijmes.

ALICE Een klommelaar.

MAURICE Ja, jullie hebben gelijk. René was eigenlijk een snul par excellence.

PAULA Dat zeiden wij ook soms tegen elkaar, is het niet, moeder?

ALICE Ja, wij hebben soms een beet met hem gelachen.

MAURICE Als kind is hij ooit met zijn driewieler van een betonnen keldertrap naar beneden getutterd.

PAULA 't Is niet waar.

MAURICE Zesendertig draadjes.

ALICE *(buldert van het lachen)* Dat had ik willen meemaken!

Het lachen van Alice vermindert geleidelijk aan en gaat uiteindelijk over in een hartstochtelijke huilbui. Paula gaat haar moeder troosten. Ook Maurice staat recht.

MAURICE Ik denk dat het tijd is om op te stappen.

ALICE *(smekend)* Ga nog niet weg, Maurice. Blijf nog even. Wil je iets drinken?
(aandringend) Een lekkere whisky? Je krijgt een hele dure, niet die goedkope brol die René altijd moest drinken ... *(verbetert zichzelf)* altijd dronk.

MAURICE Nee, Alice, dank je. Ik ga. Ik beseft nu dat het niet het juiste moment was om langs te komen. Jullie hebben nog heel wat te verwerken.

ALICE Je ... je komt toch nog terug?

MAURICE Als ik je daar een plezier mee kan doen ... graag.

PAULA Ik laat u nu uit ... *(met afkeer)* nonkel Maurice. *(Paula en Maurice af)*

Een verandering van licht maakt duidelijk dat we ons opnieuw in een flashback bevinden. Op de tijdslijn situeert deze flashback zich vóór de andere. Alice drentelt zenuwachtig rond en kijkt constant op haar horloge. Ze kan eventueel strijken (strijkmetaal staat er toch nog van in het begin van dit bedrijf). Dan verschijnen Cathy en Frank aan de terrasdeuren. Ze hebben allebei een gek hoedje op hun hoofd en/of dragen een feestneus. Frank gooit de terrasdeuren open en breed lachend en 'hiep, hiep, hiep, hoera' scanderend komen hij en Cathy binnen. Cathy heeft een ruiker bloemen bij. Alice is eerder opgelucht dan verrast wanneer ze hen ziet.

ALICE *(bits)* Ik dacht al bijna dat jullie niet meer zouden komen. Waarom zijn jullie zo laat? *(rondkijkend)* En waar zijn Lieve en Bert?

CATHY Die komen wat later. Proficiat, mama! *(kust Alice en geeft haar de bloemen)*

ALICE Merci, kindje.

FRANK Gelukkige verjaardag, moeder. *(kust haar, maar duidelijk iets minder enthousiast; geeft bijvoorbeeld maar één afstandelijke kus)*

ALICE Wat een prachtige bloemen. *(koestert de bloemen)* Maar dat hadden jullie toch helemaal niet hoeven te doen.

CATHY Ach, een kleinigheidje.

FRANK Ze waren op reclame in zo'n stalletje langs de weg. *(Cathy bekijkt hem vernietigend)*

ALICE *(jankend)* Toch nog iemand die aan mij denkt.

CATHY Bedoelt u ... *(Alice knikt)* ... dat hij uw verjaardag vergeten is?

ALICE *(heftig)* Vergeten? Vergeten? Hij wéét het, maar de zemelenzeikerd verrekt het om iets te zeggen.

CATHY Komkom, denkt u dat echt?

ALICE Ik denk dat niet, ik weet dat, ik ken hem toch.

CATHY Ach moeder, iedereen vergeet wel eens een verjaardag.

ALICE Zever!

FRANK *(tot Cathy)* Ik zal de jouwe nooit vergeten, snoes.

CATHY *(gelukzalig glimlachend)* Jij niet, nee.

FRANK *(haalt haar aan)* Nee, wij zijn gelukkig getrouwd.

CATHY *(plagend)* Met de nadruk op 'gelukkig' of op 'getrouwd'?

FRANK Met de nadruk op allebei. *(neemt haar stevig vast en kust haar)*

ALICE Phuh! Je weet toch wat ze van het huwelijk zeggen. Eén jaar vuur en dertig jaar as.

CATHY Bij ons krijgt het vuur niet de kans om uit te gaan.

ALICE Zever!

CATHY *(steekt één van haar voeten naar voren)* Kijk! Gekregen van mijn pyromaantje.

ALICE *(overenthousiast)* Ooooooh! Heb je nieuwe schoenen aan?

FRANK *(plagend)* Ze heeft iedere dag nieuwe schoenen aan.

CATHY Dat is niet waar.

FRANK Dat is wel waar.

CATHY Dat is niet waar.

FRANK Nee, je hebt gelijk, dat is niet waar.

CATHY Zie je wel.

FRANK Je koopt iedere dag nieuwe schoenen, maar je trekt maar af en toe een nieuw paar aan.

CATHY Dat is ook niet waar.

Ondertussen is René met een boodschappentas in de deuropening verschenen. Alice, Cathy noch Frank merken hem op.

FRANK Oh nee? En die schoentjes die je vorige maand voor 280 euro gekocht hebt dan? Die heb ik je anders nog niet zien dragen.

CATHY *(ontwijkend)* Dat is wat anders, die pitsen.

FRANK Ah zo, ze pitsen. ... Waarom heb je ze dan gekocht?

CATHY Omdat ze mooi zijn en omdat de verkoopster had gezegd dat het mijn maat was. Als ze ingelopen zijn, dan zitten ze als gegoten, zei ze.

FRANK Waarom loop je ze dan niet in?

CATHY Omdat ze pitsen, dat heb ik je toch al gezegd.

FRANK *(de ogen ten hemel gericht)* Vrouwenlogica zeker? *(schudt dan het hoofd)* Totaal onbegrijpelijk.

ALICE *(kijkt Cathy verbaasd aan en vice versa)* Ik snap niet wat daar onbegrijpelijk aan is. *(minachtend kijkend naar Frank)* Mannen! Phuh! *(tot Cathy)* Ik zal een vaas halen voor de bloemen. *(af naar keuken)*

RENE *(komt nu pas binnen)* Ik heb geleerd om, als het over schoenen gaat, mijn mond te houden en al zeker geen vragen meer te stellen, dat is het gezondste.

CATHY *(naar de boodschappentas wijzend; sarcastisch)* U bent zeker een cadeautje gaan kopen.

RENE *(terzijde)* Nu gaan we het krijgen. *(tot Cathy; onschuldig)* Een cadeautje?

CATHY Zeg nu niet dat u niet weet dat mama vandaag verjaart.

RENE *(quasiverbaasd)* Oh? Is dat zo? Vandaag? Nee, daar weet ik niets van.

CATHY Doe toch niet zo onnozel. Dus u heeft niets gekocht?

RENE Nee. Moet dat dan? Ze heeft toch al alles.

ALICE *(op uit keuken met vaas)* Ben je al terug?

RENE Allez, vooruit. Proficiat met je verjaardag dan maar.

ALICE *(bekijkt hem even; dan bits)* Een kus is zeker te veel gevraagd?

RENE Ja.

CATHY Papa!

ALICE Rotzak!

RENE *(haalt 5 diepvriespizza's van Dr. Oetker uit zijn boodschappentas)* Hier, je verjaardagscadeau. Ik had er eigenlijk voor ieder jaar één willen meebrengen, maar ik kon niet zo dadelijk een oplegger vinden.

ALICE *(neemt woedend het strijkijzer van tafel en stormt met dit wapen in aanslag op René af)* Jij ... jij ... jij ellendig stuk vreten!

RENE Allez, vooruit, daar gaan we weer.

ALICE Jij gaat regelrecht naar de hel, jij!

RENE Dan gaan we elkaar zeker nog terugzien. En waarschijnlijk nog heel wat meer familieleden en bekenden.

ALICE Jij zal er eeuwig branden, wrattenzwijn, hoor je me.

RENE Mens, hou nu toch eens op met balken en met emmeren.

ALICE *(verontwaardigd)* Wablief? Aan dat taaltje van jou is goed te horen dat jij in een mestkuil bent groot getrokken, vuile teringlijder.

RENE Ben je klaar?

ALICE Nee, ik ben nog lang niet klaar.

RENE Dat had ik al gevreesd.

ALICE Jij deugt nergens voor. Jij bent nog te lomp om voor de duivel te dansen, stukske moederkoek met ledematen.

RENE Allez, merci.

ALICE Jij bent een onverzorgde, vieze, oude vent geworden, maar dat heb je zelf niet eens in de gaten. Als ik jouw kleffe okselgeur nog maar ruik, dan moet ik al kotsen.

RENE Nog iets, schat?

ALICE *(geeft René een klap in het gezicht; razend)* Bijt dan tenminste van je af, lafbek!

RENE Jij ... jij ... jij ...

ALICE *(schreeuwt)* Zeg het! Zeg het!

RENE Ik ... ik kan het niet.

ALICE *(jankend)* Rotzak! *(af naar keuken)*

Frank en Cathy hebben geschrokken en met stijgende verbazing naar dit spektakel staan kijken en luisteren, Cathy met de handen tegen de oren, Frank met grote ogen en open mond.

CATHY *(volgt haar moeder)* Moeder!

FRANK *(ongelovig van René naar de keukendeur en terug naar René kijkend)* Wat was dat allemaal?

RENE *(rustig)* Ach, we hadden woorden, dat is alles.

FRANK *(René herhalend)* 'We hadden woorden'? Noemt u die oorlogshandelingen 'woorden hebben'? Ik ben benieuwd hoe het er hier dan aan toe gaat als jullie eens een keer echt ruzie hebben.

RENE *(zuchtend)* Dat wil je niet weten, jongen. Maar trek het je vooral niet aan. Dit gebeurt wel eens meer de laatste tijd.

FRANK Sinds ze u met brugpensioen gestuurd hebben?

RENE Om de kleinste onbenulligheden zit ze al op haar paard en gaat ze tekeer als een helleveeg.

FRANK Haar verjaardag vergeten kan u toch moeilijk als een 'kleine onbenulligheid' afdoen.

RENE Weet je waarom ik haar verjaardag 'vergeten' ben? *(Frank schudt het hoofd)* Omdat ze me, toen ik haar een paar weken geleden vroeg wat ze voor haar verjaardag wou hebben, duidelijk te verstaan gaf dat ze in de toekomst op geen enkele manier meer aan haar verjaardag herinnerd wou worden. Daarom. En die goede raad heb ik dan maar heel plichtsbewust ter harte genomen, zoals het een goede echtgenoot betaamt.

FRANK Maar zò oud is ze toch nog helemaal niet.

RENE *(spottend)* Oh nee? Ben je dan al vergeten dat we vorig jaar op haar verjaardagsfeest bijna allemaal van ons eigen zijn gegaan door de walm van de kaarsjes op de taart?

FRANK *(lachend)* U bent behoorlijk cynisch geworden.

RENE *(cynisch)* Cynisch? Wie? Ik? The best is yet to come.

FRANK Kom, pa, niet zo dramatisch.

RENE Er is niks ergers in het leven dan een vrouw te trouwen die achteraf een huisduivel blijkt te zijn. *(klopt Frank op de schouder)* Frank, jongen, laat het nooit zover komen.

FRANK *(zelfzeker)* Daar heb ik geen schrik voor. Cathy en ik weten perfect wat we aan elkaar hebben. En daarbij, ze kan me niet missen.

RENE Oh nee?

FRANK *(grijnzend)* Een dildoke kan toch moeilijk het gras afrijden.

RENE Ik meen het, Frank.

FRANK Ik zal proberen er aan te denken.

RENE Jij hebt het toch maar getroffen met Cathy. Probeer je maar eens voor te stellen dat je met Alice getrouwd zou zijn, of godbetert, met Paula.

FRANK *(een beetje nerveus)* Liever niet.

RENE Neem het van mij aan jongen, je kan beter met een korf vlooiën op je dak zitten, dan met een ambetant wijf.

FRANK Pa!

RENE Bij wijze van spreken, natuurlijk.

FRANK Waarom bent u eigenlijk met haar getrouwd?

RENE Waarom? Tsjá, jong, sommige vrouwen hebben nu eenmaal de aantrekkingskracht van een moeras.

FRANK *(constateert)* En u biedt geen weerwerk.

RENE Tsjá. *(zucht)* Ze is zo sluw als een kooi vol apen.

FRANK U bent nu ook niet meteen de meest assertieve mens ter wereld.

RENE Tsjá.

FRANK *(aarzelend)* Denkt u niet dat de hele toestand een beetje uw eigen schuld is?

RENE Denk je dat? *(Frank knikt aarzelend)* Ja, dus.

FRANK Ja.

RENE *(kijkt op)* Merci, Frank.

FRANK Als u zo blijft verder leven, dan spreekt de dag na uw dood niemand nog over u.

RENE *(kijkt Frank lange tijd aan)* Je hebt gelijk, jongen. Groot gelijk. Verschrikkelijk groot gelijk. ... *(staart nadenkend in het ijle)* ... Als ik dood ben ...

FRANK *(geeft René een klap op de schouder)* Niet zo somber, pa. Kom, we gaan een frisse neus halen.

RENE *(zucht)* Oké, dan maar. *(allebei via de tuindeuren naar buiten)*

Einde van de flashback. Alice op uit de keuken. Ze gaat dromerig voor zich uit zitten/staan staren op de plaats waar ze zat/stond vóór de flashback, toen Paula Maurice naar de hal bracht om hem uit te laten. Terug de normale lichtstand. Paula op uit de hal.

PAULA Opgeruimd staat netjes.

ALICE Zeg dat niet.

PAULA Ik dacht wel dat u zo iets zou zeggen. Of denkt u dat ik niet gezien heb hoe hij schaamteloos naar u zat te loeren met die varkens oogjes van hem. Bah!

ALICE 't Is een knappe man. Hij lijkt op ... *(kijkt Paula aan)* ... op je vader.

PAULA *(bits)* Reden te meer om u niet met hem in te laten. Hij heeft trouwens een gezicht als een elfrenlijk. Knappe man! Phuh! Mijn reet, ja.

ALICE *(bekijkt Paula vol medelijden)* Jij bent ook geen gelukkig kind, hè.

PAULA *(vliegt uit)* Ik ben geen kind, ik ben een vrouw!

ALICE *(vermoeid)* Je weet wat ik bedoel.

PAULA Dat heeft hier niets mee te maken. Ik heb alleen het beste met u voor.

ALICE *(sussend)* Dat weet ik wel, meisje ... Paula.

PAULA Ik wil niet dat u zich weer in ... *(begint te snorren)* ... in ... in het ongeluk stort.

ALICE Dat ben ik ook niet van plan, maar ... een vrouw heeft nu eenmaal ook haar ... haar behoeften. Jij toch ook.

PAULA Nee! Ik heb geen ... *(vol afschuw)* behoeften.

ALICE Onzin. Iedere vrouw heeft behoeften.

PAULA *(heftig)* Nee, ik niet! Nooit! Hoort u me? Nooit!

ALICE *(verbaasd)* Rustig maar, Paula, rustig maar ... Ik wil me nergens mee bemoeien, maar ... euh ... je zal toch wel ooit ... euh ... je-weet-wel ...?

PAULA *(vliegt recht; hysterisch)* Nee! Nooit! Bah! Vies! Zwijg, moeder! Zwijg! Zwijg! Zwijg!

ALICE Rustig maar. *(trekt het hoofd van Paula tussen haar borsten)* Rustig maar. Rustig maar. *(Paula bedaart)* Goed zo, kindje. Kom, ga zitten. Kan ik iets voor je halen? Wil je iets eten? Zal ik een pizzaatje in de oven steken? *(Paula knikt, nog nasnikkend)* Welke wil je? Een met champignons, of met kip, of met mozzarella?

PAULA Doe maar mozzarella.

ALICE Goed.

Ondertussen is Bert aan de tuindeuren verschenen. Hij klopt aarzelend en komt dan naar binnen.

ALICE *(schamper)* Dan meen je alles al gehad te hebben en dan krijg je ook dat nog. *(af naar keuken)*

PAULA *(herpakt zich)* Wie we daar hebben! De schrale schijter van ons Lieve. Heb je weer gezopen en kom je ons nog wat meer beledigen?

BERT *(mompelt)* Ik heb niet gedronken, Paula. Ik ... euh ... ik kom me verontschuldigen.

PAULA Ik versta je niet.

BERT *(iets luider)* Ik zei dat ik me kwam verontschuldigen.

PAULA Phuh! Toen een grote muil en nu bagger schijten. Heeft ons Lieve je gestuurd?

BERT *(aarzelt)* Nee, ik ... euh ... ik ben uit eigen beweging gekomen.

PAULA Lieg niet.

BERT *(in de verdediging; kleintjes)* Maar ik was zelf alleszins toch ook al van plan om te komen.

PAULA Besef jij eigenlijk wel wat jij hier hebt aangericht op de dag van de begrafenis van papa?

BERT Het spijt me.

PAULA Ik hoor je niet.

BERT *(harder)* Het spijt me.

PAULA *(triomferend)* Harder.

BERT *(harder)* Het spijt me.

ALICE *(is in de keukendeuropening verschenen)* 'Het spijt me' en dat is alles? Jij komt ons hier in ons eigen huis uitschelden voor alles wat smerig is en dan zou met een onnozele en bijna onhoorbare 'het spijt me' veertien dagen later alles vergeten en vergeven moeten zijn? Met alle Chinezen, maar niet met de deze, makker.

BERT *(schreeuwt)* Het spijt me. Ik had een beetje te veel gedronken.

ALICE En schreeuw niet zo.

PAULA Phuh! 'Een beetje te veel gedronken', noemt mijnheer dat. Je was zo zat als honderdduizend man.

BERT Nu niet overdrijven, Paula.

PAULA *(met de armen over elkaar)* Gaan we godverdomme tegenpruttelen?

ALICE *(in dezelfde houding als Paula)* Waarom hebben wij veertien dagen niets meer van jullie gehoord?

PAULA Schoon is dat. Héél schoon.

BERT Het is nog geen veertien dagen geleden.

ALICE Dat blijft hetzelfde.

BERT Wij ...

PAULA *(onderbreekt hem; sarcastisch)* Wij hadden iedere avond een diner van de Lassersclub.

BERT *(met venijnige blik naar Paula)* Wij wilden even wat afstand nemen ...

ALICE Afstand nemen? Van wie? Van ons?

BERT *(zucht)* We wilden alles wat laten bezinken, even nadenken.

PAULA Phuh! Nadenken? *(maakt drinkgebaar)* Nadrinken zeker.

BERT Nee!

ALICE Ik durf er mijn hele hebben en houden onder verwedden dat ons Lieve ons wèl wilde bezoeken, maar dat jij haar hebt tegengehouden.

BERT *(imiteert Paula en Alice)* Zever! *(Paula en Alice bekijken elkaar)*

PAULA En toen het duidelijk werd dat wij jullie niet achterna zouden lopen, dacht je 'laat ik toch maar eens gaan kijken hoe het eigenlijk zit met de centen van de erfenis'.

BERT Zever!

ALICE Zever, zever. Je kent wel niks anders.

PAULA Want die centen kan je goed gebruiken om te gaan zuipen.

BERT *(zich inhoudend)* Ik kom me verontschuldigen, dat heb ik toch al gezegd.

ALICE Waarom drink je eigenlijk zo veel?

BERT *(geërgerd)* Ik drink niet veel.

ALICE Je hebt toch geen reden om te drinken.

BERT Ik drink niet veel.

ALICE *(grinnikend)* Als je met Paula getrouwd zou zijn, dan zou je pas redenen gehad hebben om te drinken, maar nu ... *(Alice heeft ondertussen gedaan met strijken en al haar spullen bij elkaar gepakt)*

PAULA Moeder!

BERT *(grinnikend)* Die moet ik onthouden.

PAULA *(venijnig)* Stront, wie heeft je gescheten!

Er wordt gebeld. Alice staat aan de haldeur met de wasmand met gestreken wasgoed in haar handen.

ALICE *(tot Paula)* Ga jij maar open doen, ik breng ondertussen de was naar boven.

Alice trekt naar boven en Paula gaat naar de voordeur. Bert schenkt zich vlug en stiekem een borrel in, drinkt die snel leeg en neemt nog een tweede.

BERT Zo moeten de joden in Auschwitz zich gevoeld hebben. Vernederd tot in het merg hunner beenderen door een stel kloefkaffers met een klak op en met een zweep in hun handen. *(drinkt ook de tweede borrel snel leeg)*

Andrea op vanuit de hal, op de voet gevolgd door een ontstelde Paula. Andrea is een vlotte, zeer zelfverzekerde, ietwat arrogante, maar vooral razend knappe verschijning. Het

contrast met Paula kan niet groter zijn. De ogen van Bert vallen bijna uit hun kassen van contentement en goesting bij het aanschouwen van zoveel schoons.

- PAULA Ik heb niet gezegd dat u binnen mocht komen.
- ANDREA *(assertief)* Dat weet ik.
- PAULA Wat wil u eigenlijk?
- ANDREA Ik wil mevrouw Theuwissen spreken.
- PAULA Die is er niet.
- ANDREA Ik wacht wel.
- BERT *(ondertussen ook al weer wat zelfzekerder door de borrels)* Ze is boven.
- PAULA *(venijnig)* Jou werd niets gevraagd, minkukel.
- BERT *(zoals Andrea eerder)* Dat weet ik. *(tot Andrea)* En u bent?
- ANDREA Ik ben Andrea.
- BERT De hoe ... de vriendin van René?
- ANDREA Die, ja.
- PAULA *(venijnig)* Wat wil u eigenlijk van moeder?
- ANDREA *(beslist)* Dat zal ik haar zelf wel vertellen. Ga haar maar halen.
- PAULA *(bekijkt Andrea misprijzend van boven tot onder)* Goed. *(gaat richting hal maar draait zich nog even terug naar Andrea)* Maar haal het vooral niet in uw hoofd om te gaan zitten. *(tot Bert)* Hou jij haar in de gaten, Bert, dat ze niks pikt, want met dat soort volk weet je maar nooit. *(af via haldeur)*
- ANDREA Dat soort volk? Wat bedoelt ze daar mee?
- BERT Let maar niet op haar. Paula is een flosj, alleen maar goed genoeg om op de kermis in de paardjesmolen te hangen.
- ANDREA U moet één van de schoonzoons zijn.
- BERT Bert.
- ANDREA Bert, de ...
- BERT *(onderbreekt)* ... de lasser ...
- ANDREA ... de man van Lieve.
- BERT Inderdaad. Maar gaat u toch zitten, juffrouw.
- ANDREA Voor mij hoeft het niet zo formeel, Bert. Je mag gerust Andrea zeggen. *(gaat zitten)* Ga je geen problemen met Paula krijgen als ik ga zitten? Je hebt toch gehoord wat ze gezegd heeft?

BERT *(stoer, probeert te imponeren)* Paula kan mij aan mijn reet roesten. Ik draai mijn hand nog niet om voor tien Paula's. Wil je iets drinken, Andrea? Een borrel?

ANDREA Graag.

BERT *(terwijl hij voor Andrea en uiteraard ook voor zichzelf iets inschenkt)* Je bent een bijzonder mooie vrouw, Andrea. Ik zou zelfs meer zeggen, je ziet er fantastisch uit.

ANDREA *(licht ironisch)* Aha, een kenner.

BERT Als ik zo vrij mag zijn, Andrea, ... ik begrijp niet goed wat jij in René hebt gezien. Iemand als jij.

ANDREA Nee? *(mijmerend)* René was een heerlijke man. Zacht en warm. Begrijpend. Teder.

BERT *(verrast)* Meen je dat?

ANDREA Heb je dat dan nooit gemerkt?

BERT Om eerlijk te zijn ... nee. En zijn vrouw nog veel minder, vrees ik.

ANDREA René heeft me veel over haar verteld.

BERT *(sarcastisch)* Niets dan goeds zeker.

ANDREA Ook ja.

BERT *(opnieuw verrast)* Vergis je niet in haar. Als ze in vorm is kan ze zelfs twee stenen doen vechten.

ANDREA Is ze zo erg?

BERT Je hebt haar nog niet gezien.

ANDREA Ik kan niet wachten.

ALICE *(terug op als een furie, gevolgd door Paula)* Mijn huis uit, del!

ANDREA *(hautain)* Mevrouw Theuwissen, I presume? *(gaat met uitgestoken hand naar Alice)* Prettige kennismaking.

ALICE *(negeert de uitgestoken hand)* Mens, doe niet zo bekakt. D'eruit, heb ik je gezegd. Dat jij dat schijnheilig bakkes van jou hier durft te laten zien! Heb je misschien nog niet miserie veroorzaakt? Je hebt ons geld gepikt, je hebt geprobeerd om René van me af te nemen, je hebt ons huiselijk geluk gestolen.

BERT *(terzijde)* Huiselijk geluk? Hier?

ALICE Hou je mond, jij!

PAULA *(tot Bert)* Wie heeft gezegd dat jij iets te drinken mag nemen? *(gaat naar Bert)* Geef hier! *(neemt zijn glas af en gaat dan naar Andrea)* En u ook. *(neemt ook haar glas af)* Had ik u trouwens niet verboden om te gaan zitten?

ANDREA Het mocht van Bert.

PAULA Die heeft hier niks te zeggen.

BERT Maar ...

PAULA Zwijg, jij!

BERT Elementaire beleefdheid, ooit van gehoord?

PAULA Zwijg en ga zitten. *(Bert gaat zitten)*

ALICE Elementaire beleefdheid geldt niet tegenover snollen.

ANDREA Ho maar.

ALICE En heb ik u niet bevolen om op te hoepelen? *(tot Paula)* Waarom heb je haar eigenlijk ook binnen gelaten?

PAULA Ik heb haar niet binnen gelaten. Ze is zelf binnen gekomen. Ze wil u spreken.

ALICE Zever! Ik spreek niet met rioolhoeren.

ANDREA Nou, nou, nou. En dan te bedenken dat hij me veel goeds over u verteld heeft.

ALICE Zever!

BERT *(terzijde)* Inderdaad, zever.

PAULA Zwijg!

ANDREA *(spottend)* Bedoelt u nu dat hij niets tegen mij gezegd kan hebben of dat er niet veel goeds over u te vertellen valt?

ALICE *(sissend)* Zet haar buiten, Bert, of ik doe dat mens iets!

BERT Nu ben ik opeens wel goed genoeg. Ik dacht dat ik moest zitten en zwijgen.

ANDREA Waarom toch zo vijandig, mevrouw Theuwissen?

ALICE *(onredelijk)* Daarom!

ANDREA René was een fantastische vent. Een echte man. Zo worden ze tegenwoordig niet meer gemaakt.

BERT Daar ben ik anders nog niet zo zeker van.

PAULA *(minachtend op Bert neerkijkend)* Phuh! Jij zeker, onderdeurtje.

ANDREA We hielden van elkaar.

ALICE *(razend en tierend)* Zever! Hij hield alleen van mij, hoor je me! Alleen van mij! Hij hield niet van opgeverfde scharminkels zoals jij. Je liegt! Hij hield niet van jou, hij hield alleen van mij. Ja, hij was een fantastische vent en een ideale echtgenoot, iemand voor wie niets te veel was, iemand op wie je altijd kon rekenen, een echte vader voor zijn kinderen, iemand voor wie het gezin altijd

op de eerste plaats kwam, René was een levensgenieter, hij zag iedereen graag en iedereen zag hem graag, MAAR HIJ HIELD ALLEEN VAN MIJ!

Iedereen kijkt stomverbaasd, hetzij ongelovig naar de nu even uitgeraasde Alice. Frank is ondertussen aan de tuindeuren verschenen en komt binnen.

- FRANK Wat is hier in godsnaam aan de hand. De burens staan allemaal op straat te gapen.
- ALICE *(naar Frank toe)* Oh, Frank, gelukkig, jij bent er. Zet dat mens onmiddellijk aan de deur, Frank. Ze besmeurt de nagedachtenis van René zaliger.
- FRANK *(merkt Andrea nu pas op)* Amai, wat hebben ze hier naar binnen gestoten.
- BERT Dat is nogal iets, hè.
- ALICE *(tot Bert)* Zwijg, jij smeerlap! *(tot Frank)* Dag Frank, jongen. *(tot Andrea)* Frank is dokter. *(tot Frank, naar Andrea wijzend)* Dat is dat wijf dat René heeft misleid. *(Frank vastklampend)* Ze moet hier weg, Frank, ik wil haar hier weg hebben.
- FRANK Wat komt ze doen?
- ALICE Ons ambeteren natuurlijk, ons het hart uit de pens halen.
- PAULA Ze wil moeder spreken.
- ANDREA Mag ik eindelijk?
- FRANK Doe maar, meiske.
- ANDREA Nu jullie hier toch allemaal bijeen zijn kan ik het eigenlijk net zo goed tegen iedereen zeggen. *(schraapt haar keel)* René en ik wilden gaan trouwen. ... Ik ben zwanger.

Verbijstering. Totale stilte. Dan barst iedereen los.

- PAULA *(valt op de knieën en maakt snel na elkaar een heleboel kruistekens)* Jezus Maria Jozef!
- BERT Kijk es aan, we krijgen er nog een schoonbroertje of een schoonzusje bij. Hoe meer zielen, hoe meer vreugde, zeker in deze familie!
- FRANK Hoe meer zielen om de erfenis mee te delen zeker.
- ALICE De smeerlap! Over mijn lijk! Een abortus! Onmiddellijk! *(wijst op de buik van Andrea)* Weg met dat ... dat ... dat ding. Abführen!
- FRANK Ik ken wel een collega die dat na zijn uren doet. In 't zwart, uiteraard.
- ANDREA *(verontwaardigd)* Hallo! Jullie hebben het wel over mijn kind. Ons kind. René zijn kind.
- ALICE *(ontploft nu bijna)* De vetzak! *(vliegt Andrea aan)* Buiten! Buiten! Buiten!
- PAULA *(probeert Alice tegen te houden; tegen Frank en Bert)* Help dan toch! Zien jullie niet dat ze weer een crisis doet. *(Paula, Frank en Bert houden Alice nu vast en proberen haar te kalmeren)*

ANDREA Ben ik blij dat ik uiteindelijk dan toch iets heb kunnen zeggen. Allez, bedankt voor het luisteren. *(tegen Alice)* À propos, u had gelijk. Hij heeft nooit iets goeds over u tegen mij gezegd. Of hij dat niet wilde of niet kon, dat laat ik in het midden. *(doet alsof ze nadenkt)* Hoe noemde hij u meestal ook weer? Oh ja, een 'doortrapt loeder', dat was het. En dan te bedenken dat René een meester in de eufemismen was. Nog een goede middag allemaal. *(triumferend en verleidelijk heupwiegend af)*

ALICE *(uitzinnig)* Bel de politie! Bel de politie, zeg ik!

PAULA Rustig maar, moeder, ze is al weg.

BERT *(kijkt Andrea bewonderend na)* Jammer.

FRANK *(kijkt haar ook smachtend na)* Amai, zoals die met Gods schepping te koop loopt.

BERT Dat is nogal merchandise, hè.

FRANK Als die het mij twee keer moest vragen, dan had ik het de eerste keer niet gehoord.

BERT *(declamerend)* 'Bert Vanbaelen wordt een grote dief. Oh ja, wat gaat hij stelen? Het bloemeke van René zijn lief.'

ALICE Hou je bek, jij.

PAULA En ga je mond spoelen met wjwater.

FRANK Hij heeft liever een borrel.

PAULA *(tot Bert)* Je bent een eikel.

BERT Nee, Paula, ik ben een dichter.

PAULA Een dichter? Dichter bij de psychiatrie dan bij iets anders, ja.

ALICE Ik wil die del met haar uitgestreken geplamuurde smoel hier nooit meer zien.

FRANK Dat kan u toch niet menen.

PAULA *(tot Frank en Bert)* Ik begrijp niet waarom jullie zo puberaal moeten doen. Dat mens is zo lelijk als de pest.

BERT *(terzijde)* Wie zegt het.

FRANK Jaloers, Paula?

PAULA Jaloers? Ik? Op die zeug? Phuh! Waar dat ik gescheten heb daar mag die niet eens komen ruiken.

FRANK Maar zelfs lelijke vrouwen zijn knap als ze zwanger zijn, Paula.

PAULA Zever.

ALICE *(begint snikkend in te storten)* Ze ... ze ... ze krijgt een kind van René.

PAULA Wie zegt dat? Geloof die voos mossel toch niet. Ze kan zeggen wat ze wil. En daarbij, die allemanskut heeft waarschijnlijk met heel de stad nest gemaakt. Voor geld doen die wijven alles. Ik ken dat soort. *(met een sneer naar Frank)* Jij toch ook?

FRANK Ts, ts, ts.

ALICE *(ontredderd)* Mijn God, wat staat er mij vandaag nog allemaal te wachten. Eerst Maurice, nu die sloerie.

FRANK Wat? Is Maurice hier geweest?

BERT Wat wou die?

PAULA Ons moeder bijeen doen.

ALICE Paula, hou je mond.

PAULA Het is toch waar.

ALICE Hij kwam kennismaken.

BERT Kennismaken met zijn erfenis zeker.

FRANK Over die erfenis gesproken. Hebben we ondertussen nog iets gehoord van notaris Daelemans?

PAULA Dat ben je gisteren ook al komen vragen. En eergisteren. En de dag daarvoor.

FRANK En?

PAULA *(bits)* Niks.

FRANK Vinden jullie dat niet vreemd? We zijn nu bijna twee weken na de begrafenis van René en in al die tijd heeft hij niets meer van zich laten horen.

BERT Vind jij dat vreemd? Hij zal zeker een schrik gepakt hebben van ... euh ... *(met een veelbetekenende blik op schoonmoeder)*

ALICE Zever.

PAULA Ik betrouw die ... die ...

ALICE Klakemans.

PAULA ... voor geen meter.

ALICE Hij moet zijn werk fatsoenlijk doen. Als we recht hebben op dat geld, dan hebben we daar recht op. ... Ik heb trouwens al een vakantie geboekt.

FRANK EN BERT Oh?

ALICE Paula en ik gaan een kruis rond de wereld maken.

PAULA Een 'cruise' moeder.

ALICE Dat is hetzelfde.

BERT Wel, wel, wel.

FRANK Hier worden precies grootse plannen gesmeed.

ALICE Wij willen ook nog iets van ons leven hebben.

PAULA Ja, vanaf nu gaan wij genieten.

BERT Lek vinger en duim en de hond zijn achterste pruim!

FRANK Een wereldreis! Misschien moeten Cathy en ik dat ook maar eens doen.

PAULA *(ongerust en bits)* Maar dan toch niet op dezelfde boot.

FRANK Troost je, Paulake, zover zijn we nog lang niet.

PAULA Zever! Doe nu niet alsof jullie nog geen plannen gemaakt hebben met dat geld van die erfenis.

BERT Wij alleszins nog niet. Het woord vakantie hebben wij jaren geleden al uit onze dictionaire moeten schrappen.

PAULA Eigen schuld.

ALICE Dan had je maar een fatsoenlijk beroep moeten leren. Wie wordt er nu in godsnaam uit vrije wil lasser?

FRANK *(geeft Bert een vriendschappelijk klopje)* Als de kop niet wil, dan moeten de armen en de benen het bekopen.

BERT Drie keer per jaar op vakantie gaan, zoals ieder normaal mens, daar hebben wij tot nu toe alleen maar van kunnen dromen.

FRANK En nu worden die dromen werkelijkheid, Bertje. *(plagend)* Zie je nu dat je niet noodzakelijk intelligent hoeft te zijn om rijk te worden.

PAULA *(schamper)* Ja, de lompeste boeren hebben de dikste aardappelen.

BERT *(dromend)* Misschien kan ik dan mijn eigen bedrijf oprichten.

ALICE Phuh! 'De lastpost' zeker.

BERT 'Voor al uw laswerken groot en klein moet ge bij Bert Vanbaelen zijn!'

PAULA *(spottend)* En voor al uw dichtwerken ook zeker.

BERT *(venijnig tot Paula)* Of ik word brasser in plaats van lasser.

FRANK Laten we het vel van René toch nog maar niet verkopen vooraleer de notaris geschoten heeft.

BERT Doe nu toch eens niet zo pessimistisch.

ALICE Weet je wat wij gaan doen, Paula? Wij zetten die gore teringteef en haar smerig buikvulsel even uit onze kop en wij gaan kleren kopen voor op onze wereldreis. Dat gaan wij doen.

PAULA *(enthousiast)* Dat is een goed gedacht, moeder. Ik weet een paar schone kleedjes van Van Beirendonck hangen.

ALICE Allez, vooruit, ga je maar omkleden. Zo neem ik je niet mee. *(Paula af)*

FRANK Die kleedjes van Van Beirendonck stellen meestal zo weinig voor dat ze juist groot genoeg zijn om er voor Paula een string van te maken. *(Bert en Frank lachen)*

ALICE *(maakt aanstalten om naar boven te gaan)* Jullie komen er zelf wel uit zeker?

FRANK Zeg, moeder, wat is die Maurice eigenlijk voor iemand?

ALICE *(fleurt op)* Maurice is een ... een heel aangename man. Je zou niet zeggen dat hij een broer is van René.

BERT En wat wist hij allemaal te vertellen?

ALICE Wat zou hij te vertellen hebben. Van alles. Zijn levensverhaal.

FRANK *(nieuwsgierig)* Laat eens horen.

ALICE Dat zal niet gaan, want daar heb ik nu geen tijd voor. Maar jullie zullen nog wel de kans krijgen om uitgebreid kennis met hem te maken. Hij ... euh ... hij komt nog terug.

FRANK *(insinuerend, met knipoog naar Bert)* Kijk eens aan, zeg.

ALICE Het is niet wat jullie denken.

BERT Nee, dat zal wel niet.

ALICE Ik ga me omkleden en dan ga ik shoppen met Paula.

FRANK *(ironisch)* Groot gelijk. Vrouwenhanden en paardentanden mogen nooit stil staan.

ALICE Vergeet niet de deur achter jullie gat dicht te trekken, onnozelaars.

FRANK EN BERT *(braafjes)* Nee, moeder.

ALICE En dan durven ze nog te zeggen dat geld niet gelukkig maakt. Zever! *(zingend af)*

BERT Moet die geen wapenvergunning hebben voor die tong van haar?

FRANK Heeft ze gelijk of heeft ze gelijk?

BERT Is het waar dat jij iedere dag langs komt om te vragen hoe het met de erfenis zit?

FRANK Mag dat dan niet?

BERT Heeft een dokter dat dan nog nodig? Jullie zitten er toch warmpjes bij.

FRANK *(zucht)* Ja, zelfs een dokter heeft dat nog nodig, nog meer dan jij kan denken. We zitten er niet warmpjes bij, we zaten er warmpjes bij. Met de praktijk gaat het niet zo goed. En je kent Cathy. Ze is een luxepaardje. *(aarzelt)* En daarbij ...

BERT En daarbij?

FRANK *(vertrouwelijk)* We kennen elkaar al een hele tijd, Bert, en we maken samen een hoop plezier, *(spottend)* wij, een dokter en een lasser ... *(terug ernstig)* maar ik hoop dat ik je ook kan vertrouwen. Ik wil niet dat Alice of Paula hier iets over horen.

BERT Natuurlijk niet.

FRANK Cathy heeft een gokprobleem.

BERT Wat?

FRANK Ze is verslaafd. Ja, ik ben er zelf ook nog niet zo lang achter. Toen ik merkte dat er voortdurend veel geld van onze rekeningen verdween en toen ik haar daar mee confronteerde, heeft ze het me uiteindelijk bekend. Het is zo erg dat ze zelfs verschillende zware leningen heeft afgesloten.

BERT Maar hoe ...?

FRANK Ze gaat verschillende keren per week naar een casino in Nederland. Ze heeft er al tienduizenden euro's doorgedraaid. Je begrijpt dus dat dat geld van die erfenis meer dan welkom is.

BERT Amai, zeg.

FRANK Zeg dat wel. Over veertien dagen wordt ze opgenomen en behandeld in een gespecialiseerde instelling. Tot dan hou ik haar zoveel mogelijk zelf in de gaten.

BERT Ik zou niet graag in jouw schoenen willen staan, mijnheer dokter.

FRANK Dat kan ik me voorstellen.

BERT En dan nog die affaire met die ... euh ... callgirl.

FRANK *(in de verdediging)* Maar dat was niet mijn fout. Cathy moet al een hele tijd niks meer van seks weten en ik ben toch ook maar een man, zeg nu zelf. Ik moet toch ergens aan mijn trekken zien te komen.

BERT En daarom wou ze scheiden?

FRANK Zij? Scheiden? Daar heeft ze mee gedreigd, ja, en dat heeft ze tegen iedereen staan verkondigen, maar nu haar probleempje aan het licht is gekomen, piept ze wel even anders. Uiteindelijk ben ik degene die de centen moet binnen brengen.

BERT *(vissend)* Het was uiteraard niet de eerste keer toen ze je betrapte.

FRANK *(grijnzend)* Wat denk je eigenlijk wel van mij.

BERT Niets dan goeds, dat weet je.

FRANK Maar als het pieleke staat, dan zakt het verstand.

BERT *(lacht)* Voor die Andrea van schoonvader zaliger gedachtenis wil ik anders ook met veel plezier mijn verstand wat laten zakken.

FRANK Het is een schande dat zoiets los mag rondlopen. Iedere kerel die zich daaraan vergrijpt, zou door de rechter onmiddellijk vrijgesproken moeten worden, als die zelf tenminste een beetje een vent is. Man, man, heb je die haar balletuiten eigenlijk eens goed bekeken?

BERT *(vissend)* Zeg euh ... Frank, waar heb je die callgirl eigenlijk vandaan gehaald?

FRANK Uit 'Het Sluisje', die nieuwe tent langs de Rijksweg. Waarom?

BERT *(luchtig)* Niks. Zomaar.

FRANK *(belerend)* Vrouwen en ondergoed koop je tenslotte nooit langs de deur, Bertje, vergeet dat niet.

BERT *(schakelt snel over)* Dat wij ons zo in René vergist kunnen hebben, daar kan ik nog altijd niet over uit. Weet je nog wat jij over hem zei op de dag van de begrafenis? 'Hij was een vervelende oude klier'. Ik moet zeggen dat sommige van zijn klieren anders nog behoorlijk goed moeten gewerkt hebben.

FRANK En toch is er iets vreemds aan deze hele zaak.

BERT Hoe bedoel je?

FRANK Ik weet het niet. Die zelfmoord, die notaris, die erfenis ...

BERT *(heeft zijn neus ondertussen al een paar keer snuivend opgetrokken)* Over 'iets vreemds' gesproken, vind jij ook niet dat het hier vreemd begint te ruiken?

FRANK *(snuift nu ook)* Nu je het zegt, ja.

Op dat moment komt er rook vanuit de keuken binnengedreven.

BERT Shit! Brand!

FRANK EN BERT *(beginnen nu allebei in paniek door elkaar te roepen)* Help! Brand! Bel de 100! Brand!

Alice en Paula komen half gekleed in uitgaanstenuë binnengestormd. Alice vliegt, luid jammerend, rechtstreeks naar de keuken.

PAULA *(kwaad)* Is dit alles wat jullie kunnen, stelletje leeghangers! Ga moeder helpen, en vlug wat!

ALICE *(komt op dat moment terug uit de keuken met een zwartgeblakerde pizza)* Iemand een stukje pizza?

DOEK

DERDE BEDRIJF

Het doek gaat terug open. Alice en Maurice zitten tegenover elkaar aan tafel. Ze lijken dolverliefd. We zijn getuige van een intiem candlelight-diner. Er staan dus kandelaars met uiteraard brandende kaarsen op tafel. Alice is nog aan het eten, Maurice legt zijn bestek neer en laat een luide boer.

MAURICE Voilà, iedere boer is een scheet gespaard.

ALICE *(glimlachend)* Dat zou René ook kunnen gezegd hebben. Het is wel duidelijk dat jullie twee broers zijn ... waren. *(hoopvol)* Was het lekker?

MAURICE Och, als je honger hebt, dan smaakt alles.

ALICE *(scherp)* Je bent bedankt.

MAURICE *(onschuldig)* Heb ik iets verkeerd gezegd?

ALICE *(terugkrabbelend)* Laat maar.

MAURICE Het was heel ... mondgangig. Vooral de carpaccio van komkommer.

ALICE Ik heb uren in de keuken gestaan. Veel te lang eigenlijk.

MAURICE *(terzijde)* Het vlees duidelijk ook.

ALICE En ik heb alleen maar de beste en de duurste ingrediënten gebruikt. Ik heb me volledig gegeven.

MAURICE Van geven is bomma gestorven.

ALICE Huh?

MAURICE Ze gaf haar laatste adem.

ALICE Je bent grappig.

MAURICE En wie zijn kont weggeeft, kan door zijn rug schijten, zeggen ze bij ons.

Alice en Maurice lachen allebei. Dan stilte.

ALICE Maurice, ik ...

MAURICE Ja?

ALICE Niets.

Stilte.

MAURICE Hield je van René?

ALICE *(ontwikkend)* We waren verliefd, René had een vaste job als technisch tekenaar bij een montagebedrijf en dus trouwden we.

MAURICE Maar dat vroeg ik niet.

ALICE Nee.

MAURICE Nee wat?

ALICE Nee, dat vroeg je niet. ... *(kijkt Maurice niet aan)* Het was niet gemakkelijk om van René te houden.

MAURICE Nee?

ALICE *(kijkt Maurice aan; bits)* Nee.

MAURICE Was hij dan ... een slecht mens?

ALICE *(kregelig)* Daar gaat het niet om. ... Hij ... hij kon mij niet aan. Hij bood te weinig weerwerk. Hij kon me niet meesteren. *(komt nu op dreef)* Hij was een sok, een hondsvod, een klotenmarchand, een lui varken, een lege emmer, een schalenveger, een verlepte sanseveria, een uitgepiste pezerik.

MAURICE Allez, troetelnaampjes kreeg hij dan toch genoeg.

ALICE René was een vent, 't is te zeggen, een halve vent waar totaal niets van uitging. Ja, mijn broek viel er van uit, dat wel ja, maar dat was dan ook alles.

MAURICE Maar hij heeft toch een toneelstuk geschreven, dat is toch ook niet niks.

ALICE *(furieus)* Een toneelstuk? Phuh! Zever! *(is opgestaan en neemt het script uit een kast)* Hier, ik heb het tussen zijn rommel en zijn verzameling sigarenbandjes gevonden. 'Arme papa!'. De titel alleen al. Welke onnozelaar bedenkt nu zoiets triestigs. Daar moet je toch een heel grote lantaarn met een heel klein lichtje voor zijn.

MAURICE Ik begrijp niet wat ...

ALICE Oh nee? Wacht, ik zal eens een stukje uit dit 'meesterwerk' voorlezen. *(slaat het script open)* Hier. *(leest voor)* 'Het doek gaat open. In het midden van de scène staat een open doodskist met daarin het lijk van André. Martine en Thea zitten ernaast aan tafel en eten een Dr. Oetkerpizza met mozzarella.' Zie je dat al voor je? Wie doet nu zoiets? *(leest verder)* 'Martine is een nukkige, norske, bazige, niet al te knappe verschijning van middelbare leeftijd. Thea, de dochter, is een al even nukkige, norske, bazige, lelijke vrouw die er zeker niet jonger uit ziet dan haar moeder.' Je moet toch van de pot gerukt zijn om dergelijke smeerlapperij te bedenken en te schrijven.

MAURICE *(terzijde)* Dat zou wel eens een heel erg autobiografisch werk kunnen zijn.

ALICE Wat zeg je?

MAURICE Niets, niets. ... *(mompelt)* Alleen maar dat die beschrijving me aan iemand doet denken.

ALICE Wat? Welke beschrijving?

MAURICE Die ... euh ... die van de dochter.

ALICE Oh ja? En aan wie doet ze je dan denken?

MAURICE Aan ... euh ... aan Paula.

ALICE *(totaal verrast)* Aan Paula? Bedoel je aan onze Paula? Hoe kom je daar in 's hemelsnaam bij? Paula lijkt toch helemaal niet op die Thea.

MAURICE Nee? Ik dacht nochtans ...

ALICE Jij moet niet denken. Jij bent gek. Allez, allez! Ik begrijp echt niet dat jij in onze Paula iets van dat mormel ziet. Paula is toch een knappe, jonge vrouw.

MAURICE *(vermoeid)* Laat maar. Waar zit Paula eigenlijk?

ALICE Ik heb haar ... Ze is naar de film vanavond. In de Roxy draaien ze een film over het heiligenleven van Bernadette Soubry.

MAURICE Bernadette wie?

ALICE Bernadette Soubry. Dat kind dat Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes ontdekt heeft.

MAURICE Ah, die.

ALICE Die, ja.

MAURICE Hoe is het met haar?

ALICE *(verbaasd)* Met Bernadette Soubry?

MAURICE *(is even van zijn melk door zoveel domheid)* Met Paula natuurlijk!

We horen nu een slag van de voordeur die dichtgegooid wordt.

ALICE Waarom vraag je het haar zelf niet, ze komt er zo te horen juist aan.

Paula op. Ze gooit haar handtas ergens neer.

ALICE Dag mijn kleine meisje.

MAURICE Dag Paula. Alles goed?

Maar Paula antwoordt niet.

ALICE *(bekijkt Paula onderzoekend)* Gaat het?

PAULA *(bits)* Natuurlijk gaat het. Alles gaat, behalve een kwakerd, die springt, en een piering, die kruipt.

ALICE Is er iets gebeurd?

PAULA Nee. Zou er dan iets gebeurd moeten zijn?

MAURICE Was de film misschien niet goed? Was hij soms te spannend of te romantisch? *(overdreven)* 'Zal Bernadette Soubry uiteindelijk de ware liefde ontdekken? Come and see next week: Bernadette Soubry ontdekt de ware liefde!'

PAULA *(heftig)* Dat vind ik niet grappig. Met het geloof wordt er hier niet gespot.

MAURICE Oeioei, bijt mijn neus niet af.

ALICE Ze heeft gelijk, Maurice.

PAULA Als u het per se wil weten, ik had helemaal geen goesting om naar de film te gaan. Had moeder mij niet verplicht, dan was ik zeker niet geweest. En nu ga ik naar boven. En wees maar niet ongerust, ik zal jullie niet storen. Dan kunnen jullie zoveel vuil manieren doen als jullie zelf willen.

Paula af naar boven. Alice en Maurice kijken haar na.

MAURICE Erg gelukkig ziet ze er niet uit.

ALICE Ik denk ook niet dat Paula dat ooit geweest is.

MAURICE Nee?

ALICE Ze is intelligent genoeg, dat wel, in dat opzicht lijkt ze erg op mij, maar vrolijk en levendig was ze als kind ook al niet. ... En dan heeft ze vroeger nog iets meegemaakt waardoor ze nog wat eenzelviger is geworden.

MAURICE *(nieuwsgierig)* En wat mag dat dan geweest zijn?

Ondertussen komt Paula terug naar binnen om haar handtas te halen, maar ze blijft staan als ze merkt dat er over haar gesproken wordt. Alice en Maurice merken haar niet op.

ALICE Daar heeft ze nooit over willen praten. Na een avondje stappen met haar vriendinnen is Paula toen jankend binnen komen lopen en naar haar kamer gegaan. Vanaf toen is ze erg veranderd. Wat er gebeurd is weet ik niet, dat weet niemand, maar het heeft dat zwaarmoedige dat altijd al over haar heeft gehangen, alleszins nog versterkt. Dat moet ze van ... van haar vader meegekregen hebben, dat triestige.

MAURICE Zo ken ik René.

ALICE René is ... Kan je een geheim bewaren?

MAURICE Natuurlijk.

ALICE Ik meen het, Maurice.

MAURICE Ik ook, Alice.

ALICE Ik heb het nog nooit tegen iemand verteld, ook niet tegen René of Paula ... maar ... Paula is geen dochter van René. *(Paula verstart)*

MAURICE Oei.

ALICE We waren nog maar pas getrouwd toen bleek dat René een klein probleempje had. Hij kwam euh ...

MAURICE Te vroeg?

ALICE Nee, hij kwam niet ...

MAURICE Kwam hij helemaal niet?

ALICE *(geërgerd)* Maar nee, laat me nu toch eens uitspreken. Hij kwam niet dikwijls genoeg naar mijn goesting over de brug en ik ben nu eenmaal een vrouw met grote behoeften, dus, je begrijpt ...

MAURICE ... dat je die grote behoeften op een ander moest gaan lenigen.

ALICE Dank je.

MAURICE Met andere woorden, je zette hem horens en je liet je door de eerste de beste een veeg geven.

ALICE *(vol afkeer)* Je bent vulgair.

MAURICE *(sarcastisch)* Ik wel ja.

ALICE Het was trouwens niet de eerste de beste.

PAULA Wie was het dan? *(Alice en Maurice schrikken)*

ALICE Paula!

PAULA *(sarcastisch)* Vindt u niet dat ik als betrokken partij recht heb om dat te weten?

ALICE *(geschrokken naar Paula)* Kindje, ik zou het je gezegd hebben.

PAULA Oh ja? Op uw sterfbed zeker?

ALICE Nee, Paula, binnenkort, nu René dood is.

PAULA Ik geloof u niet.

ALICE Ik wilde je beschermen, kindje, ik wilde dat je een echte vader had, en dat kon alleen maar als jullie allebei niet wisten dat René je vader niet was, begrijp je dat? Ik deed het uit liefde, Paula, uit liefde voor jou, mijn eerste kind, mijn vlees, mijn bloed.

PAULA *(cynisch)* Uw vlees? Uw bloed? En het zaad van een of andere schooier zeker? Wie was het? Of weet u dat niet meer? Waren het er misschien tientallen die uw 'grote behoeften' moesten bevredigen?

ALICE *(fel)* Het was geen schooier. Het was een ... een welstellend handelsreiziger. Hij was op doorreis. Hij weet niet eens dat jij bestaat. Ik ... ik ken zelfs zijn naam niet.

PAULA *(cynisch)* U heeft er hopelijk toch wel plezier aan beleefd.

ALICE *(hergenietend)* Dat wel ja.

PAULA Ik haat u! Hoort u me? Ik haat u! *(Paula rent naar buiten)*

ALICE Mijn God, wat heb ik gedaan?

MAURICE Tsjá, vreemd gegaan, hè.

Notaris Daelemans komt binnen.

MARK Goedendag allemaal, zei de vos, en hij kwam de hennenkooi binnen.

ALICE *(geërgerd)* Wat?

MARK De deur stond open. Er is hier toch niets aan de hand zeker? Uw dochter Paula kwam jankend naar buiten gelopen. 'Ik ga me iets aandoen', zei ze.

ALICE *(schrikt hevig)* Oh nee, niet nog één. Dat gaat mijn hart niet kunnen verdragen. *(richting hal rennend)* Paulaatje!

MARK Haast u maar voor het te laat is. Men weet trouwens nooit hoe een koe een haas vangt.

ALICE Rotzak! *(rennend af)*

MARK 't Is maar vuil, zei de aap, en hij scheet op zijn eigen jong.

MAURICE Een pintje, notaris?

MARK *(twijfelt)* Allez vooruit, ééntje dan. Want geloof het of niet, maar bier loopt dikwijls bergop, zei de zatlap, en hij moest overgeven.

Maurice en notaris Daelemans lachen allebei hartelijk.

MARK En? Ligt het er niet te dik op, Maurice?

MAURICE Neenee, Joris, je doet het prima.

MARK Zitten we nog op schema?

MAURICE Alles loopt zoals gepland, alleen die ruzie van daarnet had ik niet voorzien.

MARK Ruzie? Waarover?

MAURICE Alice heeft Paula het verhaal van haar afkomst verteld, het is te zeggen, ze heeft het tegen mij verteld, maar Paula heeft dat toevallig gehoord.

MARK Vandaar dat ze aan het grinsen was.

MAURICE *(lacht)* Heeft ze echt gezegd dat ze zich iets ging aandoen?

MARK Zo klonk het toch. Zou ze het menen?

MAURICE Ben je gek.

MARK Verandert dat iets aan de plannen?

MAURICE Nee hoor. Alleen dat we even zullen moeten wachten tot ze terug zijn.

MARK Dat is geen probleem. Ik heb alle tijd van de wereld.

Frank en Cathy op via de tuindeuren.

CATHY Dag nonkel Maurice. Bent u alweer hier?

MAURICE Dag Cathy, dag Frank.

FRANK *(naar Daelemans; uit de hoogte)* Wel, wel, wel, wie we hier hebben, notaris Daelemans. De juiste man op de juiste plaats.

MARK Waar dat er volk is, daar is er commerce, zei de visboer, en hij reed met zijn kar de kerk binnen.

FRANK Nog altijd even grappig, onze notaris. Mag ik u ook vragen wat u hier vanavond eigenlijk komt doen, notaris 'Belazermans'?

MARK Daelemans. Notaris Daelemans.

FRANK *Genoeg! (hij grijpt Daelemans bij de keel en zet hem met de rug tegen de muur)*

MARK *(bang)* Wat is er? Wat doet u nu?

CATHY Doe hem geen pijn, Frank.

MAURICE Frank, laat de notaris onmiddellijk los.

FRANK De notaris? Nee. *(Daelemans imiterend)* Alles is wetenschap, zei Korneel, behalve valse notarissen vangen, dat is een rappigheid.

MARK *(piepend)* Ik begrijp niet wat u bedoelt. Laat me los! *(probeert zich los te wringen)*

FRANK Ik heb mijn huiswerk gedaan, notariske van mijn voeten. Ik heb eens rondgebeld. Er bestaat helemaal geen notaris Daelemans in [naam van de gemeente die de notaris zelf genoemd heeft]. En ook niet in [naam van andere buurgemeente] of in [naam van nog een andere buurgemeente].

MAURICE Wat? Bedoel je dat hij geen echte notaris is?

FRANK Dat is precies wat ik bedoel, nonkel Maurice. *(tot Mark)* Wie ben je, kerel? *(knijpt nog wat harder)* Vooruit!

MARK *(kijkt een beetje benauwd naar Maurice; deze knikt nauwelijks merkbaar)* Goed. U heeft gelijk. Ik ben geen notaris.

CATHY *(verontwaardigd)* Ooh!

MARK Ik zal het u uitleggen, maar laat me dan wel eerst los.

FRANK *(laat Mark met tegenzin los; deze wrijft over zijn hals)* Ik luister.

MARK Ik ben Joris Verluyten. Ik ben ... ik was een oude vriend van René. We kenden elkaar al heel lang. We zijn vroeger nog samen bij het toneel geweest, bij 'Kunst en Kitsj'. Ik ben daar nog altijd bij, maar ...

CATHY Papa al lang niet meer.

JORIS Nee. ... Hij mocht niet ... van zijn vrouw. Een paar weken voor zijn dood kwam René me opzoeken. Hij zei dat hij een belangrijke en onomkeerbare beslissing had genomen en dat ik zeker niet moest proberen om hem van gedachten te doen veranderen, want dat zou toch niet lukken. Ik heb het natuurlijk geprobeerd, maar tevergeefs, zoals hij me voorspeld had. René vroeg me of ik hem nog één keer een groot plezier wilde doen en na zijn dood de rol van

notaris zou willen spelen. En een allerlaatste gunst aan een oude vriend kon ik toch moeilijk weigeren?

FRANK En wat was dan de bedoeling van die hele maskerade?

JORIS Wel ... euh ... dat was nu één van de minder fraaie kantjes van René: hij wilde zijn familie en vooral zijn vrouw nog eens goed op stang jagen. Het was tijd om rekeningen te vereffenen en nog een laatste goede daad op aarde te stellen, zei hij.

CATHY *(verbolgen)* Schoon is dat, héél schoon!

FRANK *(zijn frank valt)* Maar ... maar dan bestaat er ook geen testament?

JORIS Ik vrees van niet.

MAURICE En ook geen lottomiljoenen?

JORIS En ook geen lottomiljoenen.

FRANK Godverdomme!

MAURICE Dat zal Alice bijzonder grappig vinden.

FRANK Alice niet alleen.

CATHY Merde. Dat had ik nooit van papa verwacht.

MAURICE Nee, zo heb ik hem ook niet gekend.

FRANK Wat doen we nu?

JORIS Alles moet gebeuren met overleg, zei Gerard, en hij verkocht zijn stoof om kolen te kunnen kopen.

Cathy en Frank kijken Joris dreigend aan.

FRANK *(dreigend naar Joris toe)* Wablief? Wat zei je daar, ellendig brokske verzuurde apenkots?

JORIS *(bang)* Niets!

FRANK *(grijpt Joris bij zijn kladden en gooit hem aan de deur)* Buiten! Hoor je me? Buiten!

CATHY En dat we dat triestig bakkes van je hier nooit meer zien!

JORIS Dat zal niet mankeren. *(af)*

CATHY Nu staan we hier godverdomme schoon geschilderd als twee onnozele soepkiekens.

FRANK *(kwaad)* Twee? Zou je niet beter alleen voor jezelf spreken? Wie heeft er ontdekt dat die Daelemans een oplichter was?

CATHY *(zoals Alice en Paula)* Phuh! Zever!

FRANK En wie gaat er nu 'madame' haar speelschulden moeten betalen? Den deze natuurlijk.

CATHY Hou je mond! *(bekijkt Maurice)* Daar heeft niemand iets mee te maken.

MAURICE Ik hoor niks.

CATHY Of ik zal die van mij eens opentrekken en beginnen te vertellen over jouw smeerlapperijen met goedkope dellen.

MAURICE Ik hoor nog altijd niks. *(pesterig)* Maar de kans bestaat ...

FRANK *(onderbreekt Maurice)* Ik wil het woord 'kans' hier niet meer horen.

MAURICE ... dat er ruzie van gaat komen en dan zou ik niet weten op wie van jullie twee ik mijn geld zou moeten inzetten. Ik denk niet dat ik een gokje zou wagen.

CATHY *(sist)* Rotzak!

FRANK Misschien wordt het nu eindelijk eens tijd dat jij die gemanicuurde luie wijvenhandjes van je ook eens echt gaat gebruiken om te werken in plaats van om koffie te slurpen en patékes met slagroom weg te moffelen.

CATHY Hoe durf je!

FRANK Je hebt in je hele leven nog geen klap uitgevoerd.

CATHY *(verontwaardigd)* Oh nee?

FRANK Nee. Jij zou erin slagen om mijn vuile strings in het afwasmachine te steken en de gebruikte telloren in de microgolf.

CATHY Wat zijn we grappig.

FRANK Als je hard werkt zoals ik, dan mag je af en toe toch eens lachen, of niet soms?

CATHY *(smalend)* Hard werken. Phuh! Oude wijven een zetpil in hun hol schuiven zodat ze beter kunnen schijten kan je bezwaarlijk hard werken noemen.

FRANK *(bekijkt haar)* Heb ik je eigenlijk al eens gezegd dat je hoe langer hoe meer op je moeder en op Paula begint te lijken.

CATHY *(begint hem verontwaardigd te slaan)* Oooohhhh!

MAURICE Ik hoor nog altijd niks. En ik zie ook niks.

FRANK De waarheid mag toch wel eens gezegd worden.

CATHY Skroew joe, eshool. Weet je wat jij bent? Een egoïstische zak. Een vervelende veeg eczeem die ik zo rap mogelijk zou willen wegkrabben.

FRANK Allez, proficiat. Je bent zeker een hele week in quarantaine geweest om het woord 'eczeem' te blokken.

CATHY *(smalend)* Haha! Daar krijgt het schaap schijt van.

Alice op.

- ALICE Wat is me dat geschreeuw hier allemaal? Hebben jullie niets beters te doen dan te neringen en te stechelen en ruzie te maken?
- CATHY Slecht nieuws, moeder. Die notaris Daelemans is een bedrieger.
- ALICE *(trionfantelijk)* Zie je wel! Heb ik niet altijd gezegd dat hij niet te vertrouwen was, dat hij duivelshaar op zijn kop had?
- FRANK Maar dat betekent ook ...
- ALICE *(haar frank begint te vallen)* Ochot, mijn cruise. Zeg dat het niet waar is.
- FRANK ... dat het testament van René en het verhaal van die lottomiljoenen nep zijn.
- MAURICE Weg cruise.
- ALICE *(ontredderd)* Wat gaan mijn vriendinnen nu wel niet denken. Nu ben ik de risee van de hele kaartclub. Nu kan ik mijn vriendinnen niet meer onder ogen komen. *(razend)* Waar is die Daelemans, dat ik hem bij zijn kloten pak! Ik castreer hem! ... Wie is hij? *(de anderen aarzelen)* Wie is hij, vraag ik.
- MAURICE Hij is ... euh ... een vriend van René.
- CATHY Een toneelspeler.
- FRANK Die door René werd ingehuurd om ... *(aarzelt)*
- ALICE Ja?
- FRANK ... om ...
- MAURICE Om jou op stang te jagen, Alice.
- ALICE Om ... om mij ... om mij op stang te jagen? *(grijpt naar haar hart)* Aaaahhh! Mijn hart! Ik ga dood!
- FRANK *(terzijde)* Zever.
- CATHY *(gaat naar haar moeder)* Rustig maar, moeder. Ga even zitten. *(helpt haar)* Goed zo. Zo erg is het toch allemaal niet. Geld maakt toch niet gelukkig.
- FRANK *(schamper)* Hoor wie het zegt.
- MAURICE Probeer het positief te bekijken, Alice. Als er geen geld is, dan krijgt die Andrea ook niks.
- ALICE Ik ben vernederd, vernederd tot in het diepste van mijn vrouw-zijn. Wat hangt ons nu nog allemaal boven het hoofd. Eerst Paula, nu dit weer.
- CATHY *(verbaasd)* Paula? Wat is er met Paula?
- MAURICE Ja, dat weten jullie nog niet. Jullie moeder vertelde me zojuist dat Paula geen dochter van René is, maar het gevolg van een slippertje dat ze lang geleden gemaakt heeft.

CATHY Wablief?

FRANK Wat?

MAURICE Paula heeft dit toevallig gehoord ...

ALICE Ik zou het haar verteld hebben!

MAURICE ... en is toen met een kwade kop weggelopen. Ze zei dat ze zich iets ging aandoen.

CATHY *(kan het niet geloven)* Moeder, wat heeft u gedaan?

MAURICE Ze heeft haar 'grote behoeften' laten bevredigen door iemand anders.

ALICE Maurice!

FRANK *(monkelend)* Kijk es aan.

CATHY Ik kan het niet geloven.

ALICE *(geërgerd)* Dat zijn dingen die nu eenmaal gebeuren.

CATHY Maar wie is dan de vader van Paula?

MAURICE Ze weet het niet.

CATHY *(verontwaardigd)* Ze weet het niet?

MAURICE Het was een handelsreiziger.

Frank begint te lachen.

ALICE Hij ... hij heeft me verleid.

FRANK Waar er twee neuken, daar hebben er twee schuld.

ALICE Je moet haar gaan zoeken, Maurice, vooraleer er accidenten gebeuren. Ik kan niet meer. Ik ben op. *(wendt zich tot Cathy en Frank)* Nee, jullie moeten haar gaan zoeken, nu jullie toch hier zijn. Allez, vooruit, ga nu maar, dan kan Maurice bij mij blijven. Ik kan niet alleen blijven in deze toestand. Ik ben op. Vooruit, haast jullie!

MAURICE Gaan jullie maar zoeken, ik blijf wel bij Alice.

ALICE *(breed glimlachend tot Maurice)* Merci, Maurice, dat is heel lief van je. *(bevelend tot Cathy en Frank)* Vooruit, zijn jullie nu nog niet weg. Ik zal mijn verschrikkelijk verdriet verder wel alleen verwerken.

CATHY *(zucht)* Goed dan. *(sleurt Frank mee)* Kom.

FRANK Jongens toch. *(Frank en Cathy af)*

ALICE Arme ik. Houdt het dan nooit op? God weet wat Hij hierboven nog allemaal voor mij in petto heeft. *(heimelijk lonkend naar Maurice)* En weet je wat het meeste pijn doet, Maurice? Dat ik geen schouder heb om op uit te huilen,

begrijp je dat? *(Maurice knikt aarzelend; Alice gaat naar hem toe)* Mag ik jouw schouder gebruiken, Maurice?

MAURICE Ik denk niet ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Wij zijn geestesgenoten, Maurice.

MAURICE Ik ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Zielsverwanten. We hebben elkaar nodig, Maurice.

MAURICE Ik denk ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Ik ben een geweldige vrouw, Maurice, en jij, wel, jij mag er ook best zijn.

MAURICE *(ironisch)* Allez, merci, maar ik ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Ik had jou veel eerder moeten ontmoeten, Maurice, voor dat ik die dempige duimendraaier leerde kennen.

MAURICE Je hebt het wel over mijn broer. Vind je niet dat ...

ALICE *(onderbreekt hem; enthousiast)* We kunnen trouwen, Maurice, ik ben nu een vrije vrouw.

MAURICE Maar dat is toch ...

ALICE *(onderbreekt hem)* We kunnen morgen al naar het gemeentehuis gaan als je wil.

MAURICE Zou je niet ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Ik koop morgen onmiddellijk een prachtig wit kleed ...

MAURICE *(terzijde; op zijn Daelemans)* Men moet de kop met de kont verkopen, zei het meisje, en ze verborg haar zwembandjes in een strak korset.

ALICE ... en jij kan dragen wat je nu aan hebt.

MAURICE Maar ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Het wordt een geweldig feest! Al mijn vriendinnen zullen jaloers zijn. *(richt zich nu rechtstreeks tot Maurice)* Maar zeg dan toch iets.

MAURICE *(zucht)* Dat probeer ik al de hele tijd, maar ...

ALICE *(onderbreekt hem)* Misschien moet je dan maar wat harder proberen.

MAURICE *(heftig)* ... maar je luistert godverdomme niet, correctie, je wil godverdomme niet luisteren!

ALICE *(verbouwereerd)* Doe nu toch eens niet zo dramatisch.

MAURICE Ik trouw niet met je.

ALICE Wat zeg je?

MAURICE Dat ik niet met je trouw.

ALICE Maar ... maar ... maar ... ik meende ...

MAURICE Met menen bescheet er zich eens ene.

ALICE *(stilletjes)* Ik dacht ...

MAURICE Ik dacht, ik dacht Dacht jij dat ik met jou ... ? *(Alice knikt)* Mijn verontschuldigen als ik jou heb laten denken dat ik met jou ... Het is nooit mijn bedoeling geweest ...

ALICE *(stilletjes)* Ik dacht dat jij mij ook wel zag zitten.

MAURICE Natuurlijk zie ik je zitten. *(terzijde)* Een mens kan met de beste wil van de wereld niet naast je kijken als je zit.

ALICE *(heeft het niet gehoord)* Wat zeg je?

MAURICE Niets.

ALICE *(hoopvol)* Dus ...

MAURICE Ik zal open kaart met je spelen, Alice. Jij mag dan een vrije vrouw zijn, maar ik ... euh ...

ALICE *(gelaten)* Natuurlijk, ik begrijp het. Hat was misschien dom van mij om te veronderstellen dat ... *(nieuwsgierig)* Wie is het? Ken ik haar?

MAURICE *(aarzelt)* Ja, je kent haar. Het is ... Andrea.

ALICE Wat? *(deinst achteruit)* Wat?

MAURICE *(glunderend)* Andrea is fantastisch, Alice.

ALICE Nee, dat niet! *(barst in jammeren uit en vlucht weg naar boven)* Nee! Nee! Nee!

MAURICE *(staart haar glimlachend na; dan neemt hij het script van 'Arme papa', slaat het open, bladert erin en begint luidop te lezen)* 'De deur gaat open en Thea, de dochter, komt binnen met een minipizza van Dr. Oetker in haar hand. Ze laat zich op een stoel vallen en zegt: "Phuh! Zever!"' *(lacht)*

Dan komt Paula binnen met een minipizza van Dr. Oetker in haar hand.

MAURICE *(slaat het script dicht)* Ah, daar ben je. Frank en Cathy zijn op zoek naar je. Je moeder dacht dat je jezelf iets ging aandoen, net zoals ...

PAULA *(laat zich op een stoel vallen)* Phuh! Zever!

MAURICE Wat scheelt er toch met jou, Paula?

PAULA *(bits)* Niks. Bemoei u met uw eigen zaken.

MAURICE Niks?

PAULA Nee, niks.

MAURICE Dus ... René is niet je vader.

PAULA *(uiterlijk onbewogen)* Blijkbaar niet, nee.

MAURICE Doet je dat dan niets?

PAULA Nee. Of het nu die zemelenzeikerd was, of de een of andere rondtrekkende kloothommel, dat maakt me niks uit.

MAURICE Maar kind toch.

PAULA Ik ben uw kind niet ... *(sarcastisch)* voor zover ik weet.

MAURICE Wil je dan niet weten wie het wel is? Dat wil toch ieder kind?

PAULA Schiet ik daar ook maar iets mee op?

MAURICE *(zucht)* Nee. ... Waar heb je die pizza gehaald?

PAULA Uit de reet van Dr. Oetker, nu goed. Laat me toch met rust.

MAURICE *(vol medeleven)* Waarom wil je niet gelukkig worden, Paula?

PAULA Ik ...

Op dat moment komt Frank binnen.

FRANK Dacht ik het niet. Madame is al terug thuis. En wij maar zoeken.

PAULA *(bits)* Je ziet dat dat niet nodig was.

FRANK *(sarcastisch)* Een bedankje hoeft echt niet hoor.

PAULA Ik ben oud en wijs genoeg om zelf mijn plan te kunnen trekken. Ik heb daarvoor geen overjarige babysits nodig.

MAURICE Ik zal je moeder gaan vertellen dat je terug bent. Ze is boven. Ze ... euh ... maakt zich ongerust, Paula.

PAULA Zever.

Maurice gaat hoofdschuddend naar boven.

FRANK We waren bijna allemaal ongerust.

PAULA Jij? Ongerust over mij? Zever.

FRANK Je luistert niet. Ik zei 'bijna allemaal'. Ik ben alleen maar gaan zoeken om je moeder een plezier te doen. Jou kennende wist ik wel dat er niks zou gebeuren.

PAULA Jij weet niet wat je zegt, huffer.

FRANK Als jij je maar kan wentelen in zelfbeklag. Wel, het kled van het martelaarschap staat je niet, Paula.

PAULA Rot op, Frank. Ik hoop dat je eeuwig brandt in de hel.

FRANK Blijf je me nu voor de rest van je leven verdoemen?

PAULA Verkrachters verdienen geen vergiffenis.

FRANK Mens toch, ik heb je niet verkracht.

PAULA Oh nee? Hoe heet dat dan wanneer een vrouw tegen haar goesting zo een ... *(met afschuw)* zo een vies en afschuwelijk ding tussen haar benen gestoten krijgt?

FRANK Het was heel zeker niet tegen je goesting. We hadden allebei gewoonweg te veel gedronken. Mens toch, waar jij over begint te leuteren, dat was twintig jaar geleden.

PAULA *(heftig)* Het was wel tegen mijn goesting en ik had zeker niet te veel gedronken.

FRANK Komaan zeg, je was straalbezopen.

Flashback. Een aantal jaren geleden. Ergens buiten. Deze FB kan daarom bijvoorbeeld in tegenlicht gespeeld worden. Frank en Paula hebben allebei gedronken, Frank al meer dan Paula.

FRANK Je bent een mooi meisje.

PAULA Ik weet het. Merci. Ik ben de mooiste van ons drie, zegt moeder altijd.

FRANK Aha, je hebt dus nog twee zussen.

PAULA Ja, Cathy en Lieve. Je zal ze mettertijd misschien nog wel leren kennen.

FRANK Genoeg gebabbeld. Heb je goesting?

PAULA Goesting?

FRANK Goesting, ja, je weet wel, om eens lekker te ... *(maakt obsceen gebaar)* te hengsten.

PAULA Ik ... euh ...

FRANK Je bent nog maagd en je hebt schrik.

PAULA Ja, hoe weet ...

FRANK *(lachend)* Dat zeggen ze allemaal.

PAULA Ik ... euh ... wil mijn ... euh ... zielezaligheid bewaren tot ik getrouwd ben.

FRANK *(begint nog harder te lachen)* Je wat?

PAULA Mijn ... euh ...

FRANK Nee, meisje, je liegt. Jij wil helemaal niets bewaren, integendeel. Jij staat op dit moment zo nat als een tochtige koe en jij wil niets liever dan eens goed genaaid worden.

PAULA *(kan van ontzetting geen woord meer uitbrengen)* Ik ... ik ... ik ...

FRANK Je moet je nooit schamen voor je lusten, Patricia, dat is niet gezond.

PAULA Paula.

FRANK Huh?

PAULA Paula. Ik heet Paula, niet Patricia.

FRANK Dat blijft hetzelfde. *(Paula geeft hem een klap in het gezicht; Frank glimlacht)* Zo heb ik ze graag, vrouwen met pit, vrouwen met karakter, vrouwen met ballen die het spelletje playing-hard-to-get tot in de puntjes beheersen. *(hij grijpt Paula stevig vast; Paula verzet zich heftig)*

Einde van de flashback. Terug naar de normale lichtstand.

PAULA *(begint te snikken)* Je hebt me misbruikt, smeerlap.

Bert komt binnen en volgt ongezien het verdere verloop van het gesprek tussen Paula en Frank.

FRANK Word volwassen, Paula.

PAULA Ik had je onmiddellijk gezien toen je de discotheek binnenkwam. Ik werd helemaal beverig van binnen.

FRANK *(geërgerd)* Jongens toch.

PAULA Ik was zo blij dat je belangstelling voor me had. Ik dacht ... *(snikt)*

FRANK Jaja.

PAULA Ik dacht ... en toen je naar me toekwam wist ik niet waar ik het had. Mijn hart begon sneller te kloppen, ik trilde op mijn benen ...

FRANK Mens toch, we hebben één keer geneukt, dat is alles. *(merkt Bert nu op; gegeneerd)* Ha, die Bert. *(nervus)* Sta je hier al lang?

Paula ziet Bert nu ook. Ze veegt snel haar tranen weg en rent langs de tuindeuren opnieuw naar buiten.

FRANK *(zucht; in zichzelf)* Jezus, niet nog eens.

BERT *(lachend)* Heb jij iets gehad met Paula?

FRANK Met Paula? Ben je gek.

BERT *(citeert Frank)* 'Ze is zo lelijk dat een blinde er zelfs bij een totale zonsverduistering nog schrik van zou krijgen.'

FRANK *(kregelig)* We hebben één keer gevoosd, dat is alles. Ze wou dat ook eens meegemaakt hebben. *(schakelt snel over naar een ander onderwerp)* Waar is Lieve?

BERT Ze is sigaretten halen. Ze komt zo. *(citeert Frank opnieuw)* 'Nog niet met een zak over haar hoofd.'

FRANK *(gegeneerd)* We waren allebei kanonzat.

BERT Jaja. *(citeert opnieuw)* 'Lelijke vrouwen kunnen ook hete truffels zijn.' Jouw woorden.

FRANK *(kwaad)* Ja, hoe gaat dat. Ze was breistig en toen ze met haar pruim op de proppen kwam was ik zelf ook al aardig heet gelopen.

BERT Nu val je me dik tegen, schoonbroertje. Jij en Paula.

FRANK Het is maar één keer gebeurd, heb ik je toch gezegd. Hou er nu maar over op.

BERT *(terzijde)* Hoe langer men in de stront roert, hoe harder dat hij stinkt.

FRANK We maken allemaal wel eens fouten, *(venijnig)* zeker als we gedronken hebben. Jij toch ook?

BERT Fouten wel, ja, maar geen kemels van dit niveau. Zeg, weet Cathy hier van?

FRANK Het is lang geleden gebeurd, lang voordat ik Cathy leerde kennen.

BERT En toen Cathy hier met jou kwam aanzetten moet dat een heel plezant moment zijn geweest.

FRANK *(glimlachend)* Ja, ik kan me het bakkes van Paula nog levendig voorstellen.

BERT Dat zal best wel een plezier voor het oog zijn geweest als je het mij vraagt. Heeft ze ooit tegen Alice of haar zusters verteld dat zij en jij ...?

FRANK *(terug wat zelfzekerder)* Voor zover ik weet niet. Ik heb het alleszins niet aan de grote klok gehangen, dat zou mijn reputatie zeker niet ten beste zijn gekomen. Ik schaam me rot, jong. Je weet het of je weet het niet, ik heb toen ik jong was bij heel wat wijven en wichten gelegen, de een al schoner dan de andere, maar die ... die 'faux pas' met Paula heb ik altijd ergens in het verste plekje van mijn geheugen proberen te verstoppert.

BERT *(droogjes)* Dat kan ik me voorstellen.

LIEVE *(op via de voordeur)* Waarom is ons Paula aan het bleiten? Dat heb ik haar nog nooit zien doen. Ze kwam hier in volle vaart naar buiten gestoven. En toen ik haar vroeg wat er scheelde, zei ze: 'Alle mannen kunnen mijn rug op.'

BERT *(met schalkse blik naar Frank)* Ben je er zeker van dat ze niet zei: 'Ik wil voor alle mannen op mijn rug'?

FRANK *(tot Bert)* Heel grappig. *(tot Lieve)* Er is hier vandaag al het een en het ander gebeurd, dat kan ik jullie wel vertellen. Daarom is ze wat uit haar gewone doen.

BERT Veel verschil heb ik anders niet gemerkt.

LIEVE *(tot Bert)* Bert! *(tot Frank)* Hoe bedoel je?

FRANK Ten eerste ben ik erachter gekomen dat die notaris Daelemans helemaal geen notaris is.

BERT Wat?

FRANK Nee. Er bestaat helemaal geen notaris Daelemans. De man die zich voor hem uitgaf is een toneelspeler, een vriend van René, die door René was ingehuurd om moeder eens goed op stang te jagen.

LIEVE *(ontredderd)* Dat kan ik moeilijk geloven.

FRANK Het is nochtans zo.

BERT Dus ... geen testament?

FRANK Nee. René heeft ons allemaal een ferme kloot afgetrokken.

BERT Eén? Zeg maar gerust twee. *(tot Frank)* Dat is voor jou ook geen goed nieuws.

FRANK *(snel)* Zeker niet.

LIEVE Waarom niet?

FRANK Niks, Lieve. Wij hebben een beetje financiële problemen, dat is alles.

LIEVE *(ironisch)* Een dokter?

FRANK *(geërgerd)* Ja, een dokter.

LIEVE *(berustend)* Het was ook te mooi om waar te zijn.

BERT *(filosofisch)* Eens een lasser, altijd een lasser, zullen we maar zeggen. *(tot Lieve)* Wij kennen onze plaats op deze wereld, hè schat?

LIEVE *(ironisch)* Ja, wij kennen onze plaats op deze wereld, schat. En die is de laatste tijd verdacht dicht bij de drankkast.

BERT *(geïrriteerd)* Begin jij nu ook niet.

LIEVE Als jij maar kan lebberen.

FRANK En euh ... dat is nog niet alles. ... René is niet de vader van Paula.

BERT Wat?

LIEVE Huh? Dat kan toch niet?

FRANK Moeder heeft het nochtans aan Maurice opgebiecht en die heeft het aan mij verteld.

LIEVE Amai! Vandaar dat Paula aan het janken was.

FRANK *(opgelucht)* Inderdaad.

BERT Je zou voor minder.

LIEVE Maar wie is dan wel haar vader?

FRANK Tja. Dat weten we niet. Alice trouwens ook niet.

LIEVE Wat?

FRANK Het schijnt de een of andere handelsreiziger te zijn geweest. Wie had dat ooit gedacht van jullie moeder.

BERT Nest maken met de eerste de beste Tupperware-verkoper.

FRANK En dan maar afgeven op René omdat hij zich die Andrea had bijeen gedaan.

BERT Je moet maar durven.

LIEVE Wie zijn jullie eigenlijk om daarover te oordelen? *(naar Frank kijkend)* Er zijn er hier anders nog die hun pielewieleke boven halen om er op een ander mee te gaan laten spelen. Wie zonder zonden is, werpe de eerste steen.

FRANK Zever.

LIEVE Zever? Ik heb toch anders gehoord.

FRANK Waar het om gaat, is dat uitgerekend Alice, die met haar 'hoogstaande moraal' altijd als eerste klaar staat om iemand anders de wacht aan te zeggen, er zelf niet vies van is om op een ander te gaan vogelen.

LIEVE Wat weet jij daarvan? *(vergoelijkend)* Misschien was vader niet van de potensten en kwam ze niet genoeg aan haar trekken. Er zijn nu eenmaal mannen en vrouwen met een heel groot libido. Bij ons zit dat denk ik misschien wel een beetje in de familie.

FRANK Je meent het.

LIEVE *(met schalkse blik naar Bert)* Gelukkig ben ik niet slecht misdeeld met mijn lassertje. *(Bert glimlacht)*

FRANK Spijtig genoeg heeft dan toch niet iedereen bij jullie in de familie dat groot libido van jullie moeder meegekregen. Cathy toch zeker niet.

BERT Nu wordt het wel duidelijk waarom dat Paula zo lelijk is. Het genetisch materiaal van die Tupperware-verkoper moet niet al te fameus zijn geweest.

LIEVE *(kwaad)* Je spreekt wel over mijn zus hoor.

FRANK Correctie. Halfzus.

BERT Ja, want jullie zijn niet alle drie uit dezelfde broek geschud.

LIEVE Shit, ja. Dat wordt even wennen.

Vanaf hier evolueert 'Arme papa' naar twee verschillende eindes. Einde A is meer tragisch, einde B is kluchtiger.

EINDE A

Alice en Maurice komen naar beneden.

MAURICE *(kijkt verwonderd om zich heen)* Waar is Paula nu?

ALICE *(ongerust)* Je zei toch dat ze terug was.

MAURICE Dat was ook zo.

FRANK Ze is ... ze is weer weggelopen.

ALICE Maar waarom dan?

LIEVE Ik geloof ook niet dat ik nog veel goesting zou hebben om hier te blijven rondhangen als ik na zoveel jaren pas te horen kreeg dat de man van wie ik altijd gedacht had dat het mijn vader was, dat niet bleek te zijn.

ALICE Dat is niet mijn schuld. Als René wat meer kloten aan zijn lijf had gehad, letterlijk en figuurlijk, dan had ik mijn troost en de vervulling van mijn kinderwens niet op een ander hoeven te gaan zoeken.

FRANK *(vooral zichzelf geruststellend)* Ze komt wel weer opdagen.

LIEVE *(eerder bedroefd)* Wat ik zo triestig vind, moeder, is dat u zo uw gal lag te spuwen over vader toen u van de notaris hoorde dat hij er een vriendin op na hield, terwijl u zelf ook niet helemaal zuiver op de graat was.

MAURICE We hebben daar een schoon woord voor: hypocrisie.

ALICE *(vliegt uit)* Eén keer! Eén keer, dat was alles. Ik wou zo graag een kind, maar omdat die pezewever te lui was om mij naar behoren te bedienen en omdat hij niet presteerde zoals een vrouw dat van haar echtgenoot mag verwachten, moest ik wel ergens anders mijn gerief zien te halen.

BERT En toen kwam Mister Tupperware in beeld.

ALICE Ja, spot er maar mee, aangeschoten stukske onbenul.

BERT Ik geloof dat ik stilletjes begin te begrijpen waarom René dit aards tranendal voortijdig heeft willen verlaten.

LIEVE Rustig, Bert.

ALICE Hoe durf je!

BERT En dat voor een lasser zeker.

ALICE Zeker voor een lasser, ja. Jij zou je plaats wat beter moeten kennen, zuipkoe.

BERT *(spottend)* Allez, merci, nog iemand die met mij inzit.

ALICE Zwijg! Jij hebt geen letters gevreten, jij hebt geen geld, jij hebt niks, jij bent niks.

LIEVE *(verontwaardigd)* Wablief?

ALICE *(tot Lieve)* Jij had ook heel wat beters kunnen krijgen dan die halfzachte debiel. Ik schaam me soms in jouw plaats voor die ongelikte beer. Mijn

vriendinnen hebben allemaal knappe en intelligente schoonkinderen, maar wat jij hier hebt binnengebracht tart iedere verbeelding. Een nutteloze blaas vol pis en scheten, dat is het. Hij zou een kloon van René kunnen zijn.

FRANK Bert, jong, ze heeft je graag.

MAURICE *(heftig)* Genoeg! Genoeg, zeg ik.

ALICE Wat krijgt die nu ineens?

Maurice neemt nu zijn vermomming (pruik en/of baard en/of snor en/of bril) af; we zien dat het René is.

ALICE *(met de handen voor haar mond)* René?

LIEVE/FRANK/BERT Papa? Vader?

ALICE Jij bent niet dood?

RENE *(Alice imiterend)* Ik? Dood? Phuh! Zever! Zever, Alice, zever! Ik leef. En ik leef zoals ik nog nooit geleefd heb.

ALICE *(maakt snel een paar kruistekens)* Godzalmeliefhebben!

RENE Nee, Alice, nee, God zal jou niet liefhebben. Vergeet dat maar.

ALICE Waarom doe je mij dit aan, René? Ik begrijp het niet, René, ik begrijp het niet.

RENE Nee, Alice? Begrijp je het niet? Wel, dan zal ik het je uitleggen, Alice. Ik was het leven met jou beu, Alice. Niet gewoon beu, nee, maar kotsbeu. Ik was het kotsbeu om jouw slaafje te zijn, jouw deurmat, jouw snoterdoek, jouw Mr. Proper, jouw kuttenlickertje, jouw pispaal. Alice, jij bent een verschrikkelijk mens ...

LIEVE Pa!

RENE Laat me uitspreken, Lieve. Je bent een verschrikkelijk mens voor mij geweest, Alice. Waarom? Ik weet het niet. Was het uit gewoonte, of uit pure domheid, of uit kwaad opzet, ik weet het niet en ik wil het ook niet weten.

ALICE *(voor zich uit)* Hij is niet dood.

RENE Toch wou ik jou een tweede kans geven, Alice. Maar eerst moest ik weten hoe je werkelijk over mij dacht.

ALICE Ik heb altijd ...

RENE *(onderbreekt haar)* Nee, laat me nu maar even. Het idee kwam bij me op toen Frank op een gegeven moment tegen me zei dat als ik zo zou verder blijven leven, dat niemand zich mij dan een dag na mijn dood nog zou herinneren. Iedereen heeft zich wel eens afgevraagd hoe de mensen over hem of haar zouden spreken als hij of zij er niet meer zou zijn en ik heb mijzelf die kans gegund. Wat zou mijn Alice over haar René te vertellen hebben als hij er niet meer zou zijn. En ik wou het uit de eerste hand horen, niet van vreemden. Dus enceneerde ik mijn eigen dood om als mijn nog onbekende broer Maurice te kunnen verrijzen.

ALICE *(stilletjes jankend)* Smeerlap.

LIEVE Alles was nep, pa?

RENE Ja, alles was nep.

FRANK Niet alleen de notaris? Ook Andrea?

RENE Ja, ook Andrea. Ik heb nooit een andere vrouw gehad, Alice, laat staan dat ik er een zou bezwangerd hebben. Vreemd gaan is nooit echt mijn ding geweest. *(droogjes)* Maar dat kan niet van iedereen hier gezegd worden, dunkt me.

FRANK *(ironisch tot Bert)* Zou hij het over mij hebben, denk je?

ALICE Wist je het?

RENE Ja, ik wist het.

ALICE Ook van Paula?

RENE Dat heb ik altijd geweten.

ALICE Maar hoe ...

RENE In de tijd dat jij jouw 'grote behoeften' had, zoals je dat zo plastisch tegen Maurice uitdrukte, zat ik inderdaad met een klein probleem. Ik was tijdelijk onvruchtbaar.

ALICE *(twijfelend)* Zever.

RENE Zever? Nee, Alice. Omdat ik zo weinig goesting had om 'over de brug te komen', ben ik naar een dokter geweest. Ik heb je daar nooit iets van verteld omdat ik niet wilde dat jij je ongerust zou maken. De dokter ontdekte dat ik aan een zeldzame infectieziekte leed waardoor mijn seksuele honger inderdaad serieus verminderd was, maar bijkomend onderzoek wees uit dat ten gevolge van die ziekte ook al een hele tijd onvruchtbaar was. Gelukkig was het probleem van tijdelijke aard, *(glimlachend tot Lieve)* jij en Cathy zijn daar het beste bewijs van. *(tot Alice)* Dus toen jij me vertelde dat je zwanger was, Alice, was dat wel even slikken. Ik kon moeilijk geloven dat jij me bedroog, maar een andere mogelijkheid was er helaas niet. Echt zeker was ik pas toen ik een DNA-test liet uitvoeren.

ALICE *(vijandig)* Waarom heb je daar dan nooit iets van gezegd? Waarom bleef je dan bij me?

RENE *(kijkt haar doordringend aan)* Waarom blijven mensen bij elkaar? Omdat ze van elkaar houden. *(Alice kijkt weg)* Omdat ik van je hield, Alice.

ALICE *(onzeker)* Zever. *(René zucht diep)*

FRANK *(nieuwsgierig)* Zeg, wie is die Andrea eigenlijk?

RENE Ze heet niet Andrea, ze heet Sonja.

BERT Sonja?

RENE Sonja is een toneelspeelster, een amateur van 'Kunst en Kitsj', net zoals Joris, notaris Daelemans. Joris zou jullie op het gepaste moment en beetje bij beetje verteld hebben hoe de vork werkelijk in de steel zat, maar omdat Frank hem voortijdig ontmaskerde heb ik het scenario wat moeten aanpassen. Tussen haakjes, Sonja is lesbisch, jongens.

LIEVE Foei, foei, foei.

ALICE *(niet-begrijpend)* Maar ... maar ... maar waarom?

RENE *(onschuldig)* Waarom dat ze lesbisch is? Dat weet ik niet, Alice.

ALICE *(scherp)* Dat bedoel ik niet.

RENE *(eerlijk)* Om jou te stangen, Alice. Daarom en nergens anders om.

ALICE *(stamelend)* Wablief?

RENE Ja, Alice, ik ben ook maar een mens en ik heb ook zo mijn minder aardige trekjes, maar dat wist je waarschijnlijk al.

ALICE *(vliegt uit)* Jij bent rot van binnen, jij, ordinaire kettinghond.

RENE Ja, Alice, ik wou niet alleen weten hoe je werkelijk over mij dacht, ik wou mij ook een beetje wreken. Revanche nemen voor alles wat jij me in al die jaren hebt aangedaan: de vernederingen, de kleineringen, de slagen onder de gordel ... Ik wou je kwetsen tot in het diepste van je hart, zoals jij mij al die jaren gekwetst hebt, ik wou jou ook eens laten voelen hoe het is als iemand anders je dat hart uit de pens sleurt.

LIEVE Papa, nee!

RENE Ik heb genoten, Alice, God is mijn getuige, ik heb genoten van ieder moment. Het was de rol van mijn leven, de rol die ik nooit heb kunnen spelen. Het deed me ontzettend deugd om mijn door jou gefnuikte toneelambities de vrije loop te kunnen geven.

ALICE *(bedelend)* Zeg dat het niet waar is.

RENE *(versombert)* Ja, ik heb genoten, Alice, vanaf het moment dat ik met de voorbereidingen begon tot aan het moment dat ik eindelijk besepte hoe jij werkelijk over mij dacht en wat jij werkelijk voor mij gevoeld moest hebben. Toen was het uit met genieten. Hoe noemde je mij ook al weer? Een sok, een hondsvod, een klottenmarchand, een pezewever, van een ezel gescheten, een dempige duimendraaier, een lui varken, een lege emmer, een onnozelaar ...

BERT ... een nutteloze blaas vol pis en scheten ...

ALICE *(sist)* Zwijg jij!

RENE ... een klommelaar, een verlepte sanseveria, een klungel, een uitgepiste pezerik, iemand wiens poten beter onder een biljart hadden gestaan want dan hadden ze tenminste nog ergens voor gediend.

ALICE *(stilletjes)* Het was niet altijd zo bedoeld.

RENE *(schamper)* Nee, natuurlijk niet. En toen begon je Maurice op te vrijen. Ik was nog niet koud of je stortte je al op hem zoals een haai op zijn prooi. Ik geef het toe, ik maakte het je gemakkelijk, maar om eerlijk te zijn, ik wilde ook dat je dacht dat Maurice iets om je gaf, zo zou de klap als hij je zou afwijzen des te harder aankomen.

ALICE *(venijnig)* Ik durf te wedden dat jij ook zelf dat smerig anoniem condoleancekaartje hebt geschreven.

RENE Heb ik dan niets voor je betekend, Alice?

ALICE Ik ...

RENE Nee, laat me nog even uitspreken. Ik had je nog een kans willen geven, Alice, eerlijk waar, maar je hebt ze niet gegrepen. Je wou ze niet grijpen, Alice. En dus ga ik weg, Alice.

ALICE Ik ... ik ...

RENE Weet niet wat te zeggen? Dat kan ik me van jou niet voorstellen, Alice. Dat moet de eerste keer zijn.

ALICE Weg?

RENE Weg van jou en op weg naar een nieuw leven met nieuwe vrienden en nieuwe vriendinnen en met hobby's die ik ook wel zelf zal uitkiezen: toneel spelen, toneelstukken schrijven, zeilen, raften ...

ALICE *(onderbreekt hem; schamper)* Raften? Phuh! Ruften, ja. Daar ben jij goed in, vooral in bed.

RENE *(gaat onverstoorbaar verder)* ... bergbeklimmen, bungeejumpen ...

ALICE *(schamper)* Aan de elastiek van je onderbroek zeker. Dat wil ik zien.

RENE Ik ga weg, Alice. Ik meen het.

Dan verschijnt Cathy in de deuropening. Ze is in paniek. In haar handen draagt ze de kleren van Paula.

CATHY *(in paniek)* Paula! Haar kleren lagen aan het strand ... aan het water!

LIEVE Wat? Bedoel je ...?

ALICE Paula? *(heftig)* Paula! *(gillend)* Neeeeeee!!!! *(ze snelt naar René en klampt zich aan hem vast)* Hou me vast, René. Blijf bij me. Asjeblief?

René staart in het ijle en dan valt het

DOEK

EINDE B

Cathy komt binnen.

CATHY Ik kan haar nergens vinden.

BERT Ben je al bij haar huisdokter geweest. Hoe heet die ook al weer? *(gniffelend)*
Dokter ... dokter ... dokter Oetker! Die is het. *(Frank en Bert lachen)*

LIEVE *(stoot Bert aan)* Schei uit, Bert, dat is niet om mee te lachen.

CATHY Je zou beter mee gaan zoeken.

FRANK Dat is niet meer nodig. Ze is terecht.

CATHY Waar is ze dan?

BERT Correctie. Ze wàs terecht, maar ze is er opnieuw vandoor.

FRANK Ze komt wel terug.

LIEVE Arme Paula.

BERT Arme Paula? Arme wij, ja.

FRANK *(heeft ondertussen het script van 'Arme papa' gevonden)* Of 'Arme papa'.

CATHY Wat is dat?

FRANK Een toneelstuk. *(leest)* 'Arme papa, een tragiklucht van Rene Theuwissen'.

LIEVE *(verwonderd)* Schreef papa toneelstukken?

FRANK Blijkbaar.

CATHY Waar gaat het over?

FRANK *(leest)* 'Alle personages in deze tragiklucht zijn fictief ... of niet? André is dood ... of niet?' *(Frank zet zich neer en begint geïnteresseerd verder te lezen)*

BERT *(schenkt zich een borrel in)* Toneelstukken schrijven, daar moet je ook goesting voor hebben. Als ik helemaal alleen op een onbewoond eiland zou zitten, met alleen maar pen en papier, dan nog niet, denk ik. *(drinkt zijn borrel in één teug leeg)*

LIEVE *(bekijkt hem met en scheef oog)* Jij niet, nee.

Dan komen Alice en Maurice naar beneden.

MAURICE Waar is ze nu?

ALICE *(bits)* Je zei toch dat ze terug was.

MAURICE Dat was ook zo.

CATHY Blijkbaar is ze weer weggelopen.

ALICE Waarom? Wat hebben jullie tegen haar gezegd?

BERT Niets.

LIEVE Ik geloof ook niet dat ik veel goesting zou hebben om hier te blijven rondhangen als ik na zoveel jaren pas te horen kreeg dat de man van wie ik altijd gedacht had dat het mijn vader was, dat niet bleek te zijn.

ALICE Dat is niet mijn schuld. Als René wat meer kloten aan zijn lijf had gehad, letterlijk en figuurlijk, dan had ik mijn troost en de vervulling van mijn kinderwens niet op een ander hoeven te gaan zoeken.

LIEVE Wat ik zo triestig vind, moeder, is dat u zo uw gal lag te spuwen over vader toen u van de notaris hoorde dat hij er een vriendin op na hield, terwijl u zelf ook met uw hete handjes aan een ander kont hebt liggen friemelen.

MAURICE We hebben daar een schoon woord voor: hypocrisie.

ALICE *(vliegt uit)* Eén keer! Eén keer, dat was alles. Ik wou zo graag een kind, maar omdat die pezewever te lui was om mij naar behoren te bedienen en omdat hij niet presteerde zoals een vrouw dat van haar echtgenoot mag verwachten, moest ik mijn gerief wel ergens anders zien te halen.

BERT En toen kwam Mister Tupperware in beeld.

ALICE Ja, spot er maar mee, aangeschoten stukske onbenul.

BERT Ik geloof dat ik stilletjes begin te begrijpen waarom René dit aards tranendal vervroegd heeft verlaten.

LIEVE Rustig, Bert.

ALICE Hoe durf je!

BERT En dat voor en lasser zeker.

ALICE Zeker voor een lasser, ja. Jij zou je plaats wat beter moeten kennen, zuipkoe.

BERT *(in zichzelf)* Allez, merci, nog iemand die met mij inzit.

ALICE Zwijg! Jij hebt geen letters gevreten, jij, jij hebt geen geld, jij hebt niks, jij bent niks.

LIEVE *(verontwaardigd)* Wablief?

CATHY Amai.

ALICE *(tot Lieve)* Jij had ook heel wat beters kunnen krijgen in plaats van die halfzachte debiel. Ik schaam me soms in jouw plaats voor die ongelikte beer. Mijn vriendinnen hebben allemaal knappe en intelligente schoonkinderen, maar wat jij hier hebt binnengebracht tart iedere verbeelding. Een nutteloze blaas vol pis en scheten, dat is het. Hij zou een kloon van René kunnen zijn.

LIEVE *(verontwaardigd)* Oh!

FRANK *(opkijkend)* Bert, jong, ze heeft je graag.

CATHY Frank!

MAURICE Een nutteloze blaas vol pis en scheten.

FRANK *(leest hardop voor uit 'Arme papa', het stuk van René) 'Martine rukt de pruik en de bril van zijn hoofd en we zien dat het André is. Ontzet achteruit deinzend en met de handen voor de mond zegt Martine: "André?"'*

Frank kijkt begrijpend-glimlachend naar Maurice. Lieve, Cathy, Bert en Alice kijken eerst verbaasd naar Frank, volgen zijn blik en staren dan vol ongeloof naar Maurice. Alice gaat naar Maurice en rukt hem de pruik en de bril (of de andere attributen die hem van René onderscheiden) van het hoofd. We zien dat het René is.

ALICE *(ontzet achteruit deinzend en met de handen voor de mond) René?*

LIEVE EN CATHY Papa?

BERT Wie we hier hebben.

FRANK *(op manuscript doelend) Autobiografisch?*

RENE Een beetje toch.

FRANK *(leest) 'In een flashback zien we hoe Martine tegen André tekeer gaat. "Jij bent alleen goed genoeg ... (René zegt de tekst met Frank mee) ... om de stront vanonder de varkens weg te schrapen, jij godvergeten teringlijder."'*

ALICE *(kan het nog altijd niet geloven) René? Ben jij het?*

RENE In levenden lijve, Alice, mager en gezond als een jonge hond.

ALICE Jij bent niet dood?

RENE Ik? Dood? *(Alice imiterend) Phuh! Zever! Zever, Alice, zever! Ik leef. En ik leef zoals ik nog nooit geleefd heb.*

ALICE *(maakt snel een paar kruistekens) Godzalmeliefhebben.*

RENE Nee, Alice, nee, ik denk niet dat God jou zal liefhebben. Vergeet dat maar.

ALICE Waarom doe je mij dit aan? Ik begrijp het niet.

RENE Nee, Alice, begrijp je het niet? Wel, dan zal ik het je uitleggen, Alice. Ik was het leven met jou beu, Alice. Niet gewoon beu, nee, maar kotsbeu. Ik was het kotsbeu om jouw slaafje te zijn, jouw deurmat, jouw snoterdoek, jouw Mister Proper, jouw kутtenlickertje ...

LIEVE Pa!

RENE ... jouw pispaal. Alice, jij bent een verschrikkelijk mens ...

LIEVE Pa!

RENE Laat me uitspreken, Lieve. Jij bent een verschrikkelijk mens voor mij geweest, Alice.

ALICE *(voor zich uit) Hij is niet dood.*

RENE Toch wou ik je nog een kans geven. Maar eerst moest ik weten hoe je werkelijk over mij dacht.

ALICE Ik heb altijd ...

RENE *(onderbreekt haar)* Nee, laat me nu maar even. Het idee kwam bij me op toen Frank op een gegeven moment tegen me zei dat als ik zo zou verder blijven leven, dat niemand zich mij dan een dag na mijn dood nog zou herinneren. Iedereen heeft zich wel eens afgevraagd hoe de mensen over hem of haar zouden spreken als hij of zij er niet meer zou zijn en ik heb mijzelf die kans gegund. Wat zou mijn Alice over haar René te vertellen hebben als hij er niet meer zou zijn. En ik wou het uit de eerste hand horen, niet van vreemden. Dus enceneerde ik mijn eigen dood om als mijn nog onbekende broer Maurice te kunnen verrijzen.

ALICE *(stilletjes jankend)* Smeerlap.

LIEVE Alles was nep, pa?

RENE Ja, alles was nep.

FRANK Niet alleen de notaris? Ook ... euh ... Andrea?

RENE Ja, ook Andrea. Ik heb nooit een andere vrouw gehad, Alice, laat staan dat ik er een zou bezwangerd hebben. Vreemdgaan is nooit echt mijn ding geweest. Maar dat kan niet van iedereen hier gezegd worden, dunkt me.

CATHY *(sarcastisch; tot Frank)* Ik denk dat hij het over jou heeft. *(Bert schiet in de lach; Cathy bekijkt hem vuil)*

ALICE Wist je het?

RENE Ja, ik wist het.

ALICE Ook van Paula?

RENE Dat heb ik altijd geweten.

ALICE Maar hoe ...

RENE In de tijd dat jij jouw 'grote behoeften' had, zoals je dat zo plastisch tegen Maurice uitdrukte, zat ik inderdaad met een klein probleem. Ik was tijdelijk onvruchtbaar.

ALICE *(twijfelend)* Zever.

BERT *(terzijde)* 'Waat ei leid det de geit neet steit en det de bøk niks deit'¹

RENE Zever? Nee, Alice. Omdat ik zo weinig goesting had om 'over de brug te komen', ben ik naar een dokter geweest. Ik heb je daar nooit iets van verteld omdat ik niet wilde dat jij je ongerust zou maken. De dokter ontdekte dat ik aan een zeldzame infectieziekte leed waardoor mijn seksuele honger inderdaad serieus verminderd was, maar bijkomend onderzoek wees uit dat ik ten gevolge van die ziekte ook al een hele tijd onvruchtbaar was. Gelukkig was het probleem van tijdelijke aard, *(glimlachend tot Lieve en Cathy)* jullie zijn daar het beste bewijs van, meisjes. *(tot Alice)* Dus toen jij me vertelde dat je zwanger was, Alice, was dat wel even slikken. Ik kon moeilijk geloven dat jij

¹ 'Wat een leed als de geit niet staat en de bok niks doet'

me bedroog, maar een andere mogelijkheid was er helaas niet. Echt zeker was ik pas toen ik een DNA-test liet uitvoeren.

- ALICE Waarom heb je daar dan nooit iets van gezegd? Waarom bleef je dan bij me?
- RENE *(kijkt haar doordringend aan)* Waarom blijven mensen bij elkaar? *(Alice kijkt weg)* Omdat ze van elkaar houden, Alice. *(Alice kijkt René nu hoopvol aan)*
- FRANK *(nieuwsgierig)* Zeg, wie is die Andrea eigenlijk?
- RENE Ze heet niet Andrea, ze heet Sonja.
- BERT Sonja?
- RENE Sonja is een toneelspeelster, een amateur van 'Kunst en Kitsj', net zoals Joris, notaris Daelemans. Joris zou jullie op het gepaste moment en beetje bij beetje verteld hebben hoe de vork werkelijk in de steel zat, maar omdat Frank hem voortijdig ontmaskerde heb ik het scenario wat moeten aanpassen. Tussen haakjes, Sonja is lesbisch, jongens.
- ALICE Foei, foei, foei.
- FRANK 't Is niet waar.
- BERT Andrea een pot? Wat erg.
- LIEVE *(kwaad)* Bert, asjeblief!
- ALICE *(niet-begrijpend)* Maar ... maar ... maar waarom?
- RENE *(onschuldig)* Waarom dat Sonja lesbisch is? Dat weet ik niet, Alice.
- ALICE *(scherp)* Dat bedoel ik niet.
- RENE *(eerlijk)* Om jou te stangen, Alice. Daarom en nergens anders om.
- ALICE Wablief?
- RENE Ja, Alice, ik ben ook maar een mens en ik heb ook zo mijn minder aardige trekjes, maar dat wist je waarschijnlijk al.
- ALICE Ja, dat weet ik.
- RENE *(glimlachend)* Het zijn er niet zo veel, maar toch.
- ALICE René ...
- RENE Ja, Alice, ik wou niet alleen weten hoe je werkelijk over mij dacht, ik wou mij ook een beetje wreken. Revanche nemen voor alles wat jij me in al die jaren hebt aangedaan: de vernederingen, de kleineringen, de slagen onder de gordel Ik wou je kwetsen tot in het diepste van je hart, zoals jij mij al die jaren gekwetst hebt, ik wou jou ook eens laten voelen hoe het is als iemand anders je dat hart uit de pens sleurt.
- ALICE *(stilletjes)* Het spijt me, René.

RENE Ik heb genoten, Alice. 'Maurice' was de rol van mijn leven, de rol die ik nooit heb kunnen spelen. *(versombert)* Ja, ik heb genoten, Alice, vanaf het moment dat ik met de voorbereidingen begon tot het moment dat ik eindelijk besepte hoe jij werkelijk over mij dacht en wat jij werkelijk voor mij gevoeld moest hebben. Hoe noemde je mij ook al weer? Een sok, een hondsvod, een klotenmarchand, een pezewever, van een ezel gescheten, een dempige duimendraaier, een lui varken, een lege emmer, een onnozelaar ...

BERT Vergeet vooral die 'nutteloze blaas vol pis en scheten' niet!

ALICE *(sist)* Zwijg, jij!

RENE ... een klommelaar, een verlepte sanseveria, een klungel, een uitgepiste pezerik, iemand wiens poten beter onder een biljart hadden gestaan want dan hadden ze tenminste nog ergens voor gediend Was dat allemaal nodig?

ALICE *(stilletjes)* Het was niet altijd zo bedoeld.

BERT *(terzijde)* Ze trekt haar kak al op.

RENE Nee, natuurlijk niet, dat zou er nog aan moeten mankeren. Maar toen begon je Maurice op te vrijen. Ik was nog niet koud of je stortte je al op hem zoals een haai op zijn prooi. Ik geef het toe, ik maakte het je gemakkelijk, maar om eerlijk te zijn, ik wilde ook dat je dacht dat Maurice iets om je gaf, zo zou de klap des te harder aankomen als hij je zou afwijzen.

ALICE Je leek zo veel op hem.

CATHY *(tot René)* Dan heeft u dat smerig anoniem condoleancekaartje ook geschreven?

RENE *(fier)* Dat? Ja. Goed hè. Sonja en Joris zeggen dat ik niet slecht schrijf, dat ik talent heb. Ze zeggen dat ik mijn toneelstuk moet laten uitgeven.

FRANK *(opkijkend uit het manuscript)* Het is ook niet slecht. Het is eigenlijk verschrikkelijk grappig.

RENE Ik ga nog meer toneelstukken schrijven. En toneel spelen. En ik ga nog een heleboel dingen doen die ik nooit heb kunnen doen, *(bekijkt Alice streng)* die ik nooit heb mogen doen. *(Alice kijkt beschaamd naar de grond)*

BERT Een pintje drinken, bijvoorbeeld. *(slaat nog snel een borrel achterover)*

ALICE *(heel kleintjes nu)* Ga je bij me weg?

RENE *(twijfelend)* Ik ...

ALICE *(ziet haar kans)* Je mag doen wat je graag doet, René, bungeejumpen, diepzeeduiken, sleutelhangers verzamelen, wat je maar wil, ik zal je niet tegenhouden, ik beloof het je.

RENE Tsja ...

ALICE *(snel)* Je hoeft ook niet meer vier keer per week naar de GB te gaan. Ik zal zelf ook wel een paar keer gaan. En ik zal niet zo dikwijls meer gaan kaarten zodat

ik wat meer tijd heb om je lievelingskostje voor je klaar te maken: spruitjespuree in bechamelsaus met goed doorbakken schaapsbouletten.

RENE Dat klinkt heel verleidelijk ...

ALICE En Paula zal me helpen om jou te vertroetelen.

PAULA *(op)* Dat denk ik niet.

IEDEREEN Paula!

ALICE *(naar Paula)* Je bent terug, kindje, wat een geluk.

PAULA Ik zal u niet meer kunnen helpen, moeder. Ik ga verhuizen.

Sonja op. Ze neemt een hand van Paula in de hare en geeft haar een kus.

PAULA Ik trek bij Sonja in.

BERT Mijn God! Twee potten, nog erger.

PAULA Mannen, phuh!

SONJA Dag René, dag allemaal. Ik kwam Paula op straat tegen. Ik heb haar getroost. We hebben wat gebabbeld, ik heb haar alles uitgelegd en ...

PAULA ... het klikte meteen. Toen ik Sonja straks daarstraks voor de eerste keer zag, voelde ik al vlinders in de buik.

BERT Vlinders? Het zullen wel de pizza's van Dr. Oetker zijn geweest.

FRANK *(leest in het manuscript van René)* 'Als hun respectieve halfschoonbroer en schoonzoon een of andere onnozele opmerking maakt, dan zeggen Thea en Martine samen "zever" en dan valt het doek.

PAULA EN ALICE Phuh! Zever!

DOEK

Facultatieve epiloog na einde B, als de lichten doven en het doek dicht gaat. De tekst staat op band.

ALICE Renéké?

RENE Ja, Aliceke?

ALICE Loop eens efkes naar de GB. De pizza's van Dr. Oetker zijn op.

RENE ... *(zucht)* Ja, Alice, ja.

VAN DEZELFDE AUTEUR

KOMEDIES EN KLUCHTEN

- ☺ 'De vrouwen van de quizmaster' (2008), een erotische klucht voor 5 (of 6) vrouwen en 4 mannen
 - ❑ *Maarten De Caboter, een vrouwengebruikende en aan coke verslaafde BV, geraakt in nauwe schoentjes.*
- ☺ 'Kabaal in de kledkamer' (2006), een klucht voor 6 mannen en 4 vrouwen
 - ❑ *Drie actrices willen elk de hoofdrol in de nieuwe productie 'Zomaar een vrouw'. Maar als drie vrouwen vechten om een been ... gaat de sullige toneelmeester Peterke Impanis er dan mee heen?*
- ☺ 'Gevangene ontsnapt' (vrouwenversie-2005), een klucht voor 5 vrouwen en 3 mannen
 - ❑ *Liesje Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Freya De Bleeckere directrice is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ☺ 'Vandenborre' (2005), een kluchtige komedie voor 4 vrouwen, 5 mannen en een paar kinderen
 - ❑ *Het gaat niet goed met Karel Schotte. Hij blijkt te lijden aan het 'Syndroom van Vandenborre'. Maar als hij ontwaakt ziet de wereld er plots weer heel wat aantrekkelijker uit. Maar schijn bedriegt.*
- ☺ 'Gevangene ontsnapt' (mannenversie-2003), een klucht voor 3 vrouwen en 5 mannen
 - ❑ *Bert Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Fernand De Bleeckere directeur is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ☺ 'Het Principe' (2002), een satire in 3 taferelen voor 1 man of voor 3 mannen
 - ❑ *Eugène Daniëls, de megalomane burgemeester-volksvertegenwoordiger van een klein dorp zet zichzelf te kakken.*
- ☺ 'De naam van de jonge hondjesmoordenaar' (2001), een spannende klucht voor 9 acteurs/actrices
 - ❑ *De beroemde speurder Daniël Poiseau is overspannen en rust uit in het klooster van Père Joseph en de zijnen. Daar wordt hij echter geconfronteerd met verdwenen manuscripten en met de jonge-hondjesmoordenaar waar hij al zo lang tevergeefs naar op zoek was.*

- ⊖ 'Met twee aan zee' (2000), een komedie voor 4 vrouwen en 3 mannen
 - ❑ *Persoonsverwisselingen, hartzeer, bedrog, chantage ... en meer van dat fraais in het appartementje van de broertjes Fleerackers.*
- ⊖ 'Anders bekeken' (1999) een soms bittere komedie voor 5 vrouwen en 8 mannen of voor 6 vrouwen en 7 mannen
 - ❑ *Toneelvereniging 'Spel na Arbeid' bestaat 75 jaar en meent dat historisch feit te moeten vieren met een voorstellingenreeks van 'De getemde feeks'. Jammer genoeg ligt zowat iedereen met zowat iedereen overhoop.*

TONEELSPLEN

- ⊖ 'Zielsverduistering' (2008), een vlaamse 'griekse tragedie' voor 3 vrouwen en 5 mannen (en eventueel 1 kind)
 - ❑ *Manon, een jonge, hoogzwangere vrouw, pleegt zelfmoord. Waarom?*
- ⊖ 'Sterrenslag' (2006), een modern kerstspel (openlucht of zaal) voor een onbeperkt aantal deelnemers
 - ❑ *Een jonge, 'illegale' vrouw moet bevallen. Een oude man geeft haar onderdak. De politie arresteert hen. Een cameraploeg van het populaire programma 'Sterrenslag' volgt de gebeurtenissen.*
- ⊖ 'Het Zelfmoordbos' (2004), een toneelspel voor 5 vrouwen en 7 mannen of voor 7 vrouwen en 5 mannen
 - ❑ *Al eeuwenlang trekken mensen naar het mythische eiland Hades om er een einde te maken aan hun leven. Touroperator AdMortem heeft een gat in de markt ontdekt en organiseert one-waytrips voor kandidaat-zelfmoordenaars.*
- ⊖ 'Opgestropt' (2002), een eenakter voor 3 vrouwen en 1 man of voor 2 vrouwen en 2 mannen
 - ❑ *Na een zwaar ongeval revalideert Eliam in het ziekenhuis. Hij krijgt er het bezoek van Judith, zijn ex-vriendin.*
- ⊖ 'Predik niet' (2000), een eenakter voor 2 vrouwen, 2 mannen en koor, gebaseerd op teksten uit 'Prediker', 'Spreuken' en 'Hooglied'
 - ❑ *Een man en een vrouw zijn aan het einde van hun relatie gekomen, een jongen en een meisje staan aan het begin van de hunne.*
- ⊖ 'Varkensgebraad en kerstkroketten', (2000) een soms wrange monoloog in 2 tafereelen voor 1 man
 - ❑ *Adam is losgeslagen, op de vlucht gedreven door zijn angsten die verpakt zijn in ongecontroleerde woede en misplaatste arrogantie. Tien jaar later heeft hij een gepaste weg naar zelfaanvaarding gevonden.*

Luuk Hoedemaekers

Kakebeekstraat 12A

3950 Bocholt

089/47.31.47

0479/61.93.10

luuk@wol.be

luukhoedemaekers@skynet.be

www.luukhoedemaekers.be